

Modern kürt şiirinin damarlarını ören şair

FEHİM IŞIK S.18'de

Kahramanları affetmek

AHMET TUGLAR S.3'te

Etiyopya trafiği ve AKP

İSHAK KARAKAŞ S.11'de

Durum

Geçen hafta Çerkes Soykırımı'nın 150'nci yıldönümü nedeniyle Galatasaray'da bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamaya Halkların Demokratik Partisi üyeleri de ellerinde parti bayrakları ile katılmıştı. Ancak basın açıklamasının ardından kitle yürüyüşüne geçeceği sırada birkaç Çerkes protestocu HDP'lilerin yürüyüşüne katılmaması yönünde slogan attı ve HDP'liler gerginliğin büyümemesi için yürümekten vazgeçti. Ertesi gün anaakım medya haberi "Çerkesler HDP'lileri kovdu" şeklinde verdi. İşte ben bunun için 'özgür medya' diyorum. Çünkü ben oradaydım, Çerkes dostlarla konuştum, beraber "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganını attık. Provokasyonu yapan ise bir grup faşistti. Ama anaakım medya bunu manipüle etti. Zaten ertesi gün birçok Çerkes grubu bu provokasyonu kınadı. Geçen hafta söyleşi yaptığım Çerkes Jineps gazetesi yayın kurulu üyesi Yaşar Güven de benimle konuşurken halkların eşitlik temelinde bir aradalığına vurgu yapmıştı. HDP işte bu talebin siyasi örgütsel ifadesidir bence.

Bu hafta Gezi Direnişi'nin birinci yıldönümü. Gezi Direnişi de birlikte hareket etmenin ne denli önemli olduğunu göstermiştir. Bu direniş esnasında da eylemi provoke etmek isteyen kimi ırkçı faşistler olmuştu. Ama Gezi direnişçileri halkların kardeşliği şiarı ile hareket ederek güçlendiler.

Bu hafta ben de Gezi Direnişi sırasında sözcülük işlevi yüklenen Taksim Dayanışması üyesi, TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul şube başkanı Beyza Metin ile Gezi Direnişi'ni konuştum. İlgiyle okuyacağınızı düşünüyorum.

Geçen pazar günü MedNüçe TV'de Fehim Işık'ın sunumuyla yayınlanan 'Kûçenname' adlı programda da Gezi Direnişi'nden bugüne kalanlar ele alındı. İzlemediyseniz kaydını internette bulabilirsiniz.

Aynı akşam ekip arkadaşım Ahmet Tuglar ile benim MedNüçe TV'de sunduğumuz 'Nabız' programında konuklarımız gazeteci yazar Cengiz Çandar ve Barış Meclisi sözcüsü Hakan Tahmaz'dı. Onlarla da barış sürecini konuştuk. Ve elbette halkların kardeşliğinin önemini.

Halkın Nabzı'nın çabası da bu. Yayın politikasını barış ve halkların kardeşliği belirliyor.

Haftaya görüşmek üzere.

İshak KARAKAŞ

HALKINNABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

Yıl 2

Sayı 43

28 Mayıs 2014

ÇARŞAMBA

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı:1TL

GEZİ'DE TÜRKLER KADAR KÜRTLER DE VARDI

Bu hafta Gezi Direnişi'nin birinci yıldönümü. Türkiye'yi sarsan o birkaç haftanın ardından şimdi İstanbul'da da, ülkenin birçok başka kentinde de Gezi Direnişi'nin izlerine rastlanıyor.

Taksim Dayanışması Gezi Direnişi sırasında

önemli bir işlev yerine getirdi. Ben de Gezi Direnişi'nin yıldönümü vesilesiyle Taksim Dayanışması üyesi ve Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Beyza Metin ile buluştum ve Gezi Direnişi'ni konuştum:

S12'de

SINIRDA ÖLÜMLER DURMUYOR

S17'de

AZİZ ÇELİK

İşçiler Ölür ve Biz Basın Toplantısı Yapıp Sızlanırsınız

grev örgütlemeniz? Neden yüzbinlerce işçiyi meydanlarda toplayıp, sorumlu bakanları istifaya çağırmadınız? Neden sorumlu bürokratların yargılanmasını istemediniz? Neden madenlerin kamu tarafından işletilmesi talebini meydanlarda dile getirmediğiniz? Elinizi tutan ne? Şimdi değilse ne zaman?

Türk-İş uzunca bir zamandır “efendi sendikacılık” olarak tanımlanan bir politika izliyor. Bir diğer ifadeyle rica-minnet sendikacılığı olarak da adlandırılan bir sendikal tarz ile işleri idare etmeye çalışıyor. Ancak emeğin sorunlarının idare-i maslahat ile çözülemeyeceğini Soma Katliamı bir kez daha ortaya koydu.

Sendikal örgütler Soma Katliamı’na karşı ortaklaşa ve güçlü bir tepki ortaya koyabilirlerdi. Ancak bir araya gelmeye ve güçlerini birleştirmeye dahi tenezzül etmediler. 2010 Tekel direnişinden sonra uğursuz bir el tarafından dağıtılan Emek Platformu sonrasında sendikal hareket iyiye dağınklaştı, hükümetin güdümüne girdi ve sindi. So-kağa inmekten, toplu eylemden korkar hale geldi.

Soma’da 301 işçi öldüyse ve başka yerlerde her gün işçiler iş cinayetleri sonucu ölmeye devam ediyorsa, bunda devletin ve sermayenin sorumluluğu kadar, demokratik, mücadeleci ve sınıf eksenli bir sendikacılık yerine benim-senen “efendi” sendikacılığın ve “aman hükümeti kızdırmayalım” teslimiyetinin payı da azımsanamaz.

Katliamın üzerinde 15 gün geçmesine rağmen, hala hiçbir bakan istifa etmediyse, asıl işveren durumda olan Türkiye Kömür İşletmeleri Genel Müdürü ve yönetimi görevden alınmadıysa ve patronlarla birlikte soruşturma sürecine dahil edilmediyse ve patronlar güvenliksiz ocaklara inilmesi için pervasızca çağrı yapabiliyorsa sendikacıların sorumluluğu da az değil canım kardeşim!

301 işçi yaşamını kaybetti, söz bitti. Siz neyi kaybetmekten korkuyorsunuz?

“Ölümden öte köy var mı?”

301 işçinin öldüğü Soma Katliamı Türkiye’nin en büyük işçi katliamı olarak tarihe geçti. Soma Katliamı organize bir suç. Bu organize suçta asıl failler devlet ve şirket iken, bu katliamın önlenmesi için sendikanın da üzerine düşeni yapmadığı tartışma götürmez. Bir başka altı çizilmesi gereken nokta ise ana akım medyanın emek ve işçi sorunlarına gözlerini yumması ve şirket güzellikleri ve başarı öykülerine gömülüp işçilerin çalışma koşullarını ve taleplerini yansıtmamış olmasıdır.

Soma gibi katliamların önlenmesinde ve sorumluların cezalandırılmasında toplumsal tepkinin ve duyarlılığın yaşamsal önemi olduğu açık. Bu tip katliamların yaşandığı pek çok ülkede yoğun protesto eylemleri ve grevler gündeme geldi. Türkiye’de de tarihinin en büyük işçi katliamına, önemine uygun bir tepki verilmeli ve Türkiye tarihinin büyük işçi eylemlerinden biri ortaya konmalıydı.

Ancak başta Türk-İş olmak üzere sendikal hareketin Soma Katliamı’na uygun bir tepki veremediğini görüyoruz. Türk-İş katliam sonrasında bir hafta süreyle üç dakika işe geç başlama gibi gayri ciddi bir karar almış, ancak

gelen tepkiler üzerine bunu 15 Mayıs 2014 tarihinde bir gün iş bırakmaya dönüştürmüştür. Aynı gün DİSK ve KESK de iş bırakma kararı almıştır. Ancak Soma Katliamı konusunda kritik görevin Türk-İş’e düştüğü açıktır. Çünkü katliamın yaşandığı madende ölen işçiler Türk-İş’e bağlı bir sendikaya üyedir ve Türk-İş 750 bine yakın üyesi ile Türkiye’nin en büyük işçi örgütüdür.

Bir günlük genel grev güçlü bir tepki olarak değerlendirilebilir. Ancak 15 Mayıs 2014 günü genel grev yapıldığını söylemek mümkün değildir. Az sayıda sendika genel grev kararına uyarken, Türk-İş üyesi sendikaların çok büyük bölümü bu karara uymamış veya sembolik eylemler yapmıştır. Bu nasıl bir genel grevdir ki, uçaklar uçmuş, vapurlar çalışmış, otobüs-metro ve metrobüs seferleri aksamamış, ulaşım aksamamış, bankacılık hizmetler, elektrik ve iletişim hizmetleri kesintisiz sürmüştür. Sadece birkaç sektörde (metal, maden, petro-kimya, deri, cam ve sağlık gibi) sınırlı bir iş bırakma yaşanmıştır.

KESK üyeleri iş bırakırken, Memur-Sen ve Kamu-Sen iş bırakmadığı

için kamu hizmetinde de önemli bir aksama yaşanmamıştır. Kısaca, işçiler yüzlerce sınıf kardeşleri bir katliamda ölürken bir gün iş bırakıp hayatı durduramamıştır. Bunun sorumluluğu başta Türk-İş olmak üzere sendikaların omuzlarındadır.

Genel grevi başaramayan sendikalar, Ankara’da büyük bir miting ile bu katliamı protesto edebilir, hükümete ve kamuoyuna tepkilerini gösterebilir, sorumluların istifasını, görevden alınmasını ve yargılanmasını isteyebilirdi. Dahası bu katliama yol açan taşeron çalışma düzenine son verilmesini talep edebilirlerdi.

Ama ne yaptılar? Türk-İş, katliamdan 10 gün sonra “yapabileceğim budur” edasıyla bir basın toplantısı yaptı. Bir yanda 301 işçinin öldüğü Türkiye’nin en büyük işçi katliamı öte yanda basın toplantısı. Ne hazine ve utanılacak bir durum!

Oysa sendikalar, sendikaların olanakları, yönetimleri ve kadroları böylesi günler için vardır. Neden yapmadınız? Neden bir sendikal seferberlik ilan etmediniz?

Neden gerçek anlamda bir genel

AHMET TUGLAR

Kahramanları Affetmek

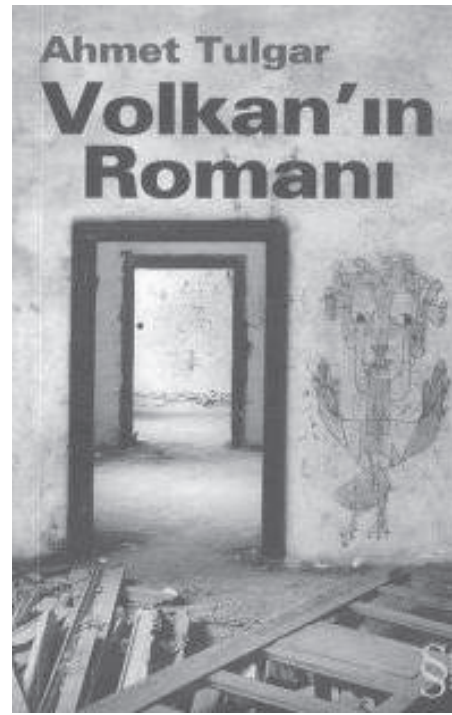
Çocuklar ve Canavarları adlı romanımın kahramanlarından Sarp Kaya, polise verdiği ifade-nin bir yerinde şöyle der: “Onu acilen affetmeliydim. Acilen bir hikaye, bir roman yazmalıyım. Çünkü ben düş-manlarımı hep edebiyatta affettim.”

Ben de Sarp gibi düşünüyorum. Yani düşmanlarımı affederim ben de edebiyatta. Bu nedenle bir roman kahramanına kötü demek de içimden gelmez. Daha çok çelişkilerinin iki kı-yısı arasında hızla savrulan, böylesi bir varoluşsal ya da eylemsel kriz içindeki kahramanlar olarak görür, kabullenir, affeder, severim onları.

Lju böyle biri. Hatta bir devrimci militan olması hasebiyle zaten daha başından sempati ile yaklaşacağım biri. Ama romanın iç öğelerinin bağ-lamında, romandaki işlevi açısından kötü, romanın kötü kahramanı işte Lju. Artık ne kadar kötü olabiliyorsa.

Ricarda Huch'un **Der letzte Sommer - Son Yaz** adlı romanının kahra-manı Lju, Çarlık Rusyası'nda öldüre-ceği valinin evine güvenlik görevlisi

olarak giriyor, sızıyor, daha doğrusu valinin karısı tarafından bu iş için se-çiliyor. Kısa sürede ailenin, özellikle de ailenin iki kızının sevgilisi haline gelen Lju'nun mektuplarından öğreniyoruz ki, ister istemez o da etkileniyor etra-

findaki bu sevgi çemberinden. Böylesi bir durum. Böyle bir kahraman yani.

Hem siyasi kimliği hem de bu za-man içindeki yürek yumuşaması ne-deniyse sevdim ben Lju'yu önce. Ama diğer taraftan suikastin de bir etiği ol-malıdır. Değil mi? Evine sızıp, kendini sevdirep, sonra bamm. Olmaz. Ahla-ki değil bir kere. Mertçe değil. Belki de esas bu yüzden kötüdür Lju.

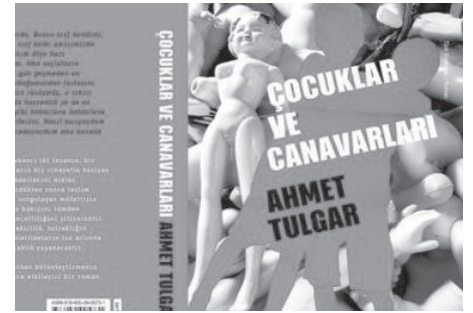
Kötülerden bahsederken, nasıl da şen, şenlikli bir kötüdür Thomas Mann'ın Felix Krull'u. Dalavereleri için sebat edip de kendini öyle yetiştir-işi, eğit-işi. O hüznü, taşra hüznüyle ka-rışmış zeka ürünü ironisi. Bu incelikli kötülük. **Die Bekenntnisse des Hochstaplers Felix Krull - Dolandırıcı Felix Krull**'un İfşaatları tamamlanma-mış olsa da Mann'ın en iyi romanların-dandır.

Kendi romanlarımın bazı kahra-manlarının kötülüğe meyli ise beni bugün de meşgul eder. Bugün de on-ları bu duruma getiren şartları düşü-nürüm. Niye mücadele etmediklerini? En önceliklilerinden ikisinin ikisi de

polis. İkisi de komiser. Biri **Volkan'ın Romanı**'ndaki Başkomiser, diğeri de **Çocuklar ve Canavarları**'ndaki Sorgu Şefi.

Okumanızı isterim. Niye bu ikisini bu kadar sevdiğimi anlamanızı iste-rim.

**ANADOLU YAKASINDA
GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN**

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

ABONELİK KARTI

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺

Adı Soyadı:.....

Adresi:.....

e-mail:.....Tel-GSM:.....

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. İlkokul Cad. No: 39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T: 90 216 457 46 46 F: 90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0189926 IBAN:TR 350004600029888000189926

**Halkın Nabzi
Gazetesi**

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TUGLAR

Görsel Yönetmen

İsmail DOĞAN

Grafik Mizanpaj

Ayda ARAZ

Kazım ÇINAR

Hakan YILDIRIM

Spor Koordinatörü

Vahit KARAKAYA

Spor Servisi

Fırat COŞKUN

Kültür Sanat

Bedros DAĞLIYAN

Avusturya Temsilcisi

Erdal BOYOĞLU

Hukuk Danışmanı

Av. Uğur KARAKAŞ

Viyana Temsilcisi

Emine BAŞKÖY

Danışma Kurulu

Fehim İŞİK

Samet MENGÜÇ

Fuat TOKAT

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. İlkokul

Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.

Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul

Tel: 0216 457 46 46

Fax: 0216 457 13 12

halkinnabzi@gmail.com

Baskı: GÜN MATBAA Beşyol

Mah. Akasya Sk No 23/A

Sefaköy-Küçükçekmece - İST.

Tel: +90 212 426 63 00

Maltepe'nin Sorunları Masaya Yatırıldı

Maltepe Kaymakamlığı'nın önderliğinde ve Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç'ın ev sahipliğinde yapılan ilçe yönetim toplantısında Maltepe'nin sorunları mercek altına alındı.

Maltepe'nin yönetim birimlerinin bulunduğu ve sorunların masaya yatırıldığı toplantıya Maltepe Kaymakamı Mustafa Tapsız, Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç'ın yanı sıra İlçe Emniyet Müdürlüğü, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, mahalle muhtarları, sivil toplum kuruluşları ve yerel basın mensupları katıldı. Maltepe'nin genel sorunları ve

mahalle gündemlerinin ele alındığı toplantıda Kaymakam Tapsız ve Başkan Kılıç'ın işaret ettiği ortak nokta, birlik ve beraberliğin kent huzuru üzerindeki etkisi ve halkın yönetime katılmasının çözüm sürecini hızlandırması oldu.

En çok gündeme getirilen ulaşım, otopark, imar ve narkotik konu başlıklarının ele alındığı toplantıda Maltepe Belediyesi olarak üzerlerine düşen görevleri eksiksiz yerine getireceklerinin altını çizen Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, dile getirilen konuları tek tek not aldığını, ekibiyle birlikte en kalıcı çözüm için çalışacaklarını ifade etti.

Maksimov Ümraniye'de

Kültür ve Sanat çalışmalarına devam eden Ümraniye Belediyesi, Dünyanın en iyi sokak sanatçılarından biri olan ve eserleri ile dünyanın önde gelen kentlerinde gerçekleştirdiği çizimlerle ün yapmış, 3D sokak sanatçısı Alex Maksimov ve ekibini Ümraniye'ye getirdi.

Guinness rekortmeni Alex Maksimov'un, 28 Mayıs tarihine kadar Ümraniye Meydan'da başladığı 3 boyutlu resim çalışmalarında sona gelindi. Halkın yoğun ilgi gösterdiği, 2 resimden oluşan çalışmasında Maksimov, Ümraniye'nin sembolü olan 'Ümraniye Çiğdemi' ve Büyükşehir Belediyemizin Ümraniye'mize ulaşım noktasındaki en önemli projelerinden 'Metro' motifle-

rini resmediyor. Çalışmaların yapım aşamasını ise Ümraniyeliler yakından izleyebiliyor.

Dünya genelinde trend haline gelen 3D sokak sanatı modası, gün geçtikçe hızla yayılmaya devam ediyor. 16. yüzyılda İtalya'da başlayan sokak sanatını, 21. yüzyılda illüzyon sanatı ile birleştiren ve pastel boyalar ile yeni dünyalar tasarlayan Maksimov, iki boyutlu alanlara üç boyutlu görüntüler resmediyor. Belli bir açıdan bakıldığı zaman derinliğe sahipmiş gibi gözükken bu resimler görenleri büyülüyor. İlk kez Türkiye'ye geldiğini dile getiren Maksimov, burada olmanın kendisine ilham verdiğini belirtti.

Beykoz'da Gemi Karaya Oturdu

Geçen Çarşamba sabahı Beykoz Anadolu Hisarı sahil kısmında Nawal-F isimli kuru yük gemisi karaya oturdu. Olay sonrası sahil güvenlik ekipleri bölgede önlem alırken, gemi yaklaşık 1 saat sonra kendi imkanlarıyla kurtuldu.

Beykoz Anadolu Hisarı Sahil kısmında saat 04.30 sıralarında İzmir'den Romanya'ya giden Togo bandıralı Naval-F isimli kuru yük gemisi karaya oturdu.

Olay yerine gelen Kıyı Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı römorkörleri kıyından yaklaşık 25 metre açıkta karaya oturan kuru yük gemisi çevresinde güvelik önlemi aldı.

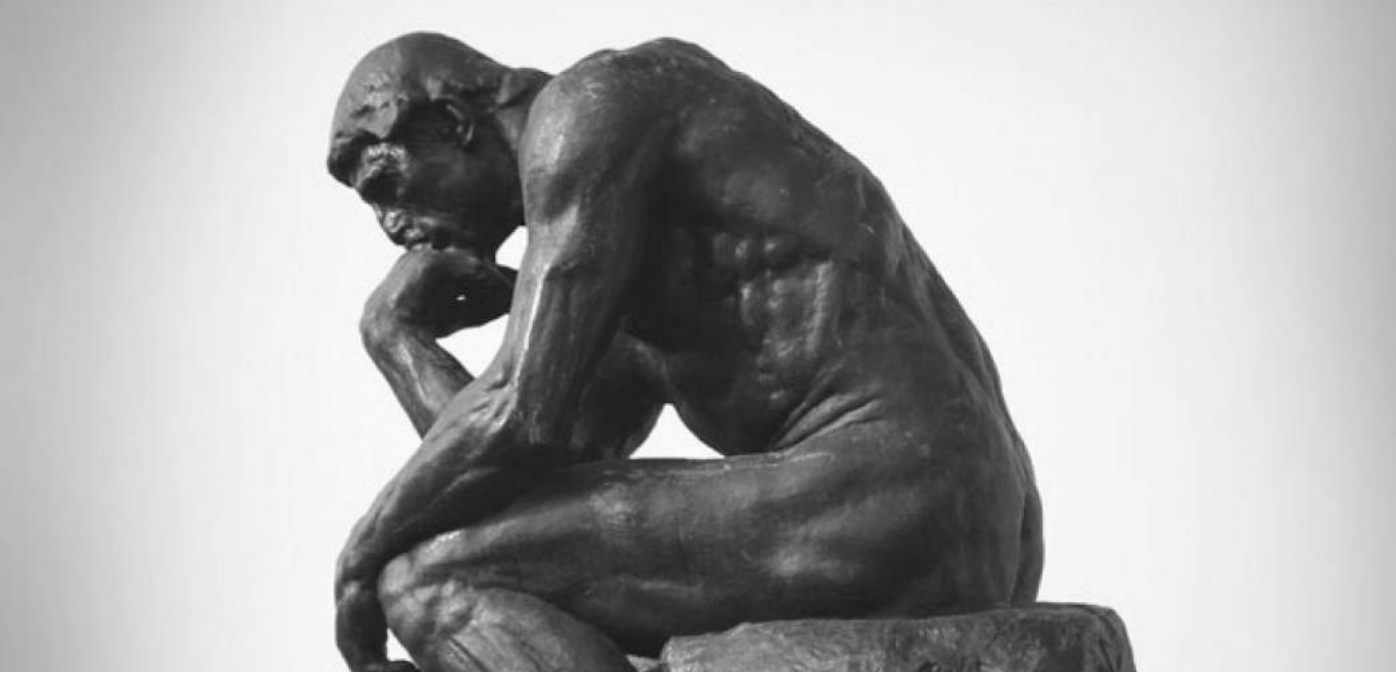
Gemi sabaha karşı saat 05.30 sıralarında gemi kaptanının uğraşları sonucu kendi imkanlarıyla kurtularak yoluna devam etti.

BEDROS DAĞLIYAN

Büyük İnsanlık

olabildiğimiz ortada; büyük insanlık çile çekiyor. Büyük insanlık din ve patronların kâr hırsı arasında, kolunu dişliye kaptırmış bir halde çırpınıyor. Demek ki biz aydınların ve bilinçli işçilerin, memurların, emeklilerin hatta kadın ve çocukların, öğrencilerin mücadele alanlarını daha çok doldurmaları gerekiyor. Bu karanlıktan aydınlığa pisipisine ölerек değil mücadele ederken ölerек sahip çıkalım. Çetin Altan'ın dediği gibi "ENSEYİ KARATMAYALIM" Umut taze bir çiçek gibi avucumuzda hissediyorum...

Direnen Ağaçlar

*Zamanı uyandıran bu güneş;
Saklanan yüzgörümlüğü damarlarım
Kaçırma, gözlerini kocamış bedenimden
Koparma, yeşil yaprakları gümân
dallarımdan
Sıyr ak bedenini sefil günahlarından
Sıyr pare pare düşlerini karaba-sanlardan
Varsın bilesin bir taraftan nefreti-
ni kör bıçak
Kussun zehrini bana vuran her
alçak
Koşuyor Taksim'e direniyor işte
halk
Kaçacaktır sonunda hain her
dehak
Sen yeter ki aşk ile haykır sokak-
lardan
Kurtuluşa açılan karanfilli yollar-
dan
Her bahar çiçeklenir nasıl olsa
bilirsin
Birlikte yaşayan ve direnen ağaç-
lar!*

Bedros Dağlıyan

İnsanlık yine en zor zamanlarını yaşıyor; ya da bana öyle geliyor... Sabahları kalkıyorum. Mahmurluğum geçer geçmez, gazetelere göz gezdiriyorum. Aman Allah'ım! Tüm gazete üçüncü sayfa haberleri niteliğinde haberlerle işgal edilirken bir insan olarak yaşam alanımın gittikçe kısıtlandığını hissediyorum. Gerçi son kırk beş yılım neredeyse aynı yeknesaklıkta geçerken bende kötücül anılar bıraktı... Bunların çoğunu ne yazık ki kimseyle paylaşmadım, paylaşamadım... Oysa her insan içindeki sıkıntıyı atmak için kendine bir sırdaş, bir dost arar durur değil mi? Oysa eski dostlarım, arkadaşlarımların çoğunluğu şu an yanımda değiller... Onları uzun bir süre önce yitirdim. Kiminde hiç ses seda çıkmazken, kimi sisteme karşı mücadele ederken kurban edildi... Şimdi hiç biri yok! Peki, ben var mıyım? Bu soruyu kendime kaç kez sordum... Cevabını bulamadığım sorulardan biri bu... Biri de insanlığın ne zaman salâha ereceğiyle ilgili sanırım...

Gün geçmiyor ki insanlık, Nazım'ın bahsettiği büyük insanlık günü kayıpsız kapatsın; kimi zaman madende, dok ve tersanelerde, inşaatlarda üç otuz paraya çalışırken sakatlanmasın ya da hayatını yitirmesin. Ne yazık ki işçi ölümlerinde dünya da sayılı ülkeler arasındayız. Türkiye'de ücretli çalışan işçiler arasında sendikalaşma oranı % 9,2 iken uluslararası standartlar göz önüne alınarak hesaplandığında

bu oran daha da düşüyor. 1913 verilerine göre 16,2 milyon işçiden sadece %6'sı sendikalı olarak çalışıyor; bir deyişle 16 işçiden sadece biri sendikalı... Bu sendikaların bu kısır siyaset içinde nasıl sendikalılık yaptıkları da ortada... En son Soma maden kazasında gördük ki işçileri koruması gereken sendika neredeyse patronla aynı savları savunmuş. Ne taşeronluğa ne de dayılığa ses çıkarmış. Ses çıkaranlar Soma civarında başka iş imkânı olmadığı için işten çıkarılmakla tehdit edilmiş... Neredeyse canı pahasına boğaz tokluğuna çalışan köleler gibi kaderine razı olarak çalışmış...

Demek ki biz aydınların ve bilinçli işçilerin, memurların, emeklilerin hatta kadın ve çocukların, öğrencilerin mücadele alanlarını daha çok doldurmaları gerekiyor. Bu karanlıktan aydınlığa pisipisine ölerек değil mücadele ederken ölerек sahip çıkalım.

En düşük sendikalaşma oranları inşaat, sağlık ve sosyal hizmetler ile gazetecilik iş kolunda. Gazetecilerin sendikalaşma oranı yüzde 3,6...Toplam 92 sendikadan 49'u yüzde 1'lik iş kolu barajını aşamadı. Yeni sendikal istatistikler iş kolu barajının sendikal haklar için ciddi bir tehdit olduğunu bir kez daha ortaya koydu.

12 Eylül sonrasında bile bu kadar çok sendika iş kolu barajının altında kalmamıştı.

Sendikal istatistikler âdeta sendikaları biçti. Böylece 6356 sayılı yasanın

ilk olumsuz sonuçları ortaya çıkmış oldu. Çok sayıda sendika yüzde bir iş kolu barajı altında kalırken, bazı sendikalar barajı kıl payı geçebildi. Toplam 92 sendikadan 43'ü iş kolu barajını aşarken 49 sendika iş kolu barajını aşamadı. 12 Eylül'ün ardından çıkarılan 2821 ve 2822 sayılı yasalar döneminde bile bu kadar çok sendika iş kolu barajının altında kalmamıştı. Üç konfederasyona (Türk-İş, Hak-İş ve DİSK) üye 62 sendikadan 20'si barajı aşamadı. Türk-İş üyesi 33 sendikadan 30'u barajı aşarken, üç sendika (Orman-İş, Deri-İş ve TGS) barajı aşamadı. Hak-İş üyesi 14 sendikadan 8'i barajı aştı.

DİSK üyesi 15 sendikadan ise sadece 4'ü barajı aşabildi (Tablo 2).Özellikle Dev Sağlık-İş'in durumu önem arz ediyor. Çünkü Bakanlık taşeron işçilerin üyeliklerini kabul etmediği için, Dev Sağlık-İş'in on bin civarında üyesinin yok sayıldığı biliniyor.

Evet, sabah kalkıyorum mahmurluktan kurtulur kurtulmaz televizyonu açıp iç karartıcı haberleri izliyorum. Sonra da gazetelere göz gezdiriyorum. Bir aydın dahası şiir yazmaya çalışan bir aydın olarak yazmaya, dillendirmeye çalışıyorum. Ne kadar başarılı

ÖNDER BİROL BIYIK

Zulüm ve Abat

Daha Soma Katliamı'nın acısı dinmeden, geçtiğimiz günlerde bir ölüm olayı daha meydana geldi. Bir yakınının cenazesine katılmak üzere Okmeydanı Cemevi'nde bulunan Uğur Kurt cemevi bahçesinde polis kurşunu ile vuruldu.

Bir gün önce cenaze kaldırmak için geldiği cemeviden, bir gün sonra kendi cenazesi kaldırıldı genç Uğur'un. Yeni evliydi, küçücük bir çocuğu vardı. Bu çok kuruşun ve kabullenilmesi güç bir ölüm... Üstelik tetiğe basan eller Berkin Elvan için her hafta anma töreni düzenleyen liseli gençlere müdahale eden polislerden biri.

Cumartesi günü Uğur'u memleketi Sivas'a uğurlarken ben de Okmeydanı Cemevi'nde idim. Uğur'un vurulduğu nokta ile çatışmanın yaşandığı yere uzun uzun baktım. "Hani emniyet diyor ya, "Havaya ateş açıldı..." Sözü uzatmaya gerek yok. Cinayetin işlendiği mekânı gören çocuk bile olsa kurşunun açıkça hedef gözetilerek atıldığını hemen anlar. O mekânda tesadüfen ölümün gerçekleşme şansı sıfırdır.

Soma işçi katliamının yarattığı toplumsal infiali sumen altı etmek, kendilerini en güçlü hissettikleri bir sahada, mezhep sahasında yeni bir gündem kurmak üzere işlenmiş heşaplı kitaplı bir cinayet bu. Ne zaman sıkışsalar Kürtleri, emekçileri, Alevileri öldürüyorlar. Bir cinayetin günahını başka cinayetlerle unutturup kuruşun acıların ortasında nefessiz ve çaresiz bırakmak istiyorlar bu toplumu...

Daha olayın yaşandığı gün başbakan, çıkıp özür dilemesi gerekirken, " Her ölen için tören mi düzenleyeceğiz? Ölmüştür geçmişir," diyecek kadar kin ve nefret dairesinden konuşuyor. Üstüne bir de sokaktaki demokratik muhalefeti hedef gösterip " Bütün bunlar karşısında nasıl sabrediyorsunuz, anlamıyorum" diyerek bu ülkenin güvenlik güçlerini, halkın bir kısmına karşı açıkça kışkırtıyor. Bunlar ne hukukun, ne siyasetin rutini içinde analiz edilecek şeyler değil.

Özetin özeti, başbakan arkasında gördüğü mütebedeyyin kitlenin desteğine güvenerek halkın geri kalanına karşı Gezi'den beri harp ilan etmiş du-

rumda.

Gerilim ve kutuplaştırma siyasetinin bile bir rasyonalitesi vardır. Kutuplaşma ve gerilim bana iyi geliyor, diye dilediğiniz yerde, dilediğinizi öldüremez, sonra giden insan değil de tavukmuş gibi "Olur canım böyle şeyler" dalgacılığına vuramazsınız işi... Bu sorumsuz ve dengeden yoksun siyasetiniz alttan alta kaosu ve iç çatışmayı mayalar sadece... Kimse de böylesi sisli bir ortamda kendini güvende hissedemez. Bunlar sorumlu bir devlet adamın yapacağı işler değil...

Bir cemevinde cenaze sırasında bir genci polis kurşunu ile öldürmenin Alevi toplumuna karşı meydan okuma ve aşağılama olduğunu anlamak için çok zekâ gerekmez.

O genç cemevi avlusunda değil de cami avlusunda öldürülse idi bu toplumun tepkisi ne olurdu? Siz ne yapar, ne derdiniz?

Uğur öldürüldüğünde saatlerce savcı bile gönderilmedi. Kanını yerde kuruttunuz o gencecik adamın. Her şeyden geçtik, insanın vicdanı titrer be...

Kemalist laisizmin gadrinden çok çekmiş, şimdi sizin arkanızda saf tutan o samimi Müslümanların kredisinin limitsiz olduğunu sanıyorsanız, aldanıyorsunuz. Hiçbir Müslüman bu denli kibre ve zulme batmış bir çılgınlığın arkasında ila nihayet sav tutmaz. Hiç kimse şiddeti devlet eliyle bu kadar olağanlaştırırken, vatandaşlarını gül bahçesinde yaşadıkları yalanyıla avutamaz. Algı yönetimi mi, olabilir, ama o da bir yere kadardır. O politik hedeflerinize de ulaştırmaz sizi bu yol. Zulümle abat olunmaz. Yaralarsınız bu halkı... Toplumsal barışı kendi ellerinizle yıkarken, kendinizi de bitirirsiniz.

Toplumun hafızasını da o kadar küçük görmeyin. Ne Soma'yı unuttur bu halk ve Okmeydanı'nı...

Bakın Pazar günü Kadıköy'de Soma için, Şişli'de Uğur için anma ve basın açıklamaları vardı. Şişli Kadıköy'e, Kadıköy Şişli'ye selam gönderdi.

Neyi başardığınızı bence bir daha düşünün isterseniz...

Avusturya'ya Göçün 50. Yılı ve Serüveni (3)

Nerelerden geldiler...

Aynı süreçte, Türkiye'de köyden şehirlere büyük bir göç yaşanıyor. Genellikle göç köyden şehre, yani tarımsal bölgelerden sanayi bölgelerine yapılıyor. İstanbul, Ankara ve İzmir gibi metropol şehirler işsizler ordusuyla tanışıyor. Tarımsal üretimden kopan işgücü çareyi büyük şehirlerde arıyordu. Türkiye'de 1950'lerden sonra kırdan kentlere büyük bir göç dalgası

biriken işsizler ordusuna Avrupa ülkeleri talip oldu. Göç edenler buralarda ya iş bulamadılar ya da çok düşük ücretlerde çalışmak zorunda kaldıklarından dolayı dış ülkelere göçmen işçi olarak gitme isteklerini artırdı. Dış ülkelere göç edenlerin çoğunu tarım işçisi, küçük esnaf, kalifiye eleman, ev kadını veya işsiz, sürekli bir işi olmayan mevsimlik işçi olduğu görülmektedir. Bu arada Türkiye, bugünün Avrupa Birliği'nin önceliği olan (AET) ile 1963 yılında ortaklık antlaşması im-

diğer yandan yabancı iş gücüne ihtiyacın sürüp gitmesi çelişkisini Avrupa kapitalistleri, kendi çıkarları açısından iyi değerlendirerek, deklere edilmemiş kaçak yabancı işçi çalıştırmak suretiyle devasa haksız kazançlarını katmerleştirdiler. Bu olgu ırkçı-faşist akımları da rahatsız etmemektedir. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (İLO), Avrupa Konseyi'nin ve AET'nin bu konuda aldığı kararlara rağmen "kaçak işçi" ticaretini önleyemedi. (2008 yılında bir araba kazasında hayatını kaybe-

her türlü güvenceden yoksun yarı aç yarı tok çalışmak zorunda bırakıldılar. İhtiyacı kalmadığı zaman da hiç bir mükellefiyeti yerine getirmeden kapı dışarı edilenler yine kaçak çalışanlar oldu. Yabancı düşmanlığı yapan bir parti başkanının haksız kazanç için yarattığı düzen...) Almanya-Türkiye arasında yapılan anlaşma, 1 Aralık 1964 tarihinde yürürlüğe girdi. Anlaşmanın, aynı yıllarda Avrupa'ya gönderilen Türkiyeli işgücü sahiplerini ilgilendiren birçok yanı vardı. Öte

sanayi bölgelerine taşındı. Tarımsal üretimden kopan iş gücü hızla Anadolu'nun Karadeniz'inden ve Kürt illerinden Türkiye'nin sanayi bölgelerine aktı. Türkiye'nin başlıca şehirlerine

zaladı. Avrupalı kapitalistler yabancı işçilerin büyük çoğunluğunu AET ülkeleri dışından değil, AET dışı Türkiye gibi, ülkelere devşirmişlerdir. Bir yandan işsizlikten şikâyet edilirken,

den Avusturya'nın sağcı-ırkçı lideri Jorg Haider zamanında işyerlerinde ve orman kesimlerinde kaçak olarak ilticacılar çalıştırıldı. Hem de ne sigorta, ne vergi... Üstelik en düşük ücretle

yandan, her geçen yıl yeni ve ek protokoller yapılıyor, anlaşmanın kapsamı sürekli genişletiliyordu.

-Devam Edecek-

“Barış İçin Şimdi Ne Yapılmalı ?” Toplantısı Sonuç Bildirisi

Türkiye Barış Meclisi, 10 Mayıs 2014 Cumartesi günü İstanbul'da toplumun farklı kesimlerinden kanaat önderleri, akademisyen, yazar ve barış savunucularının katılımıyla 'Barış İçin Şimdi Ne Yapılmalı' başlıklı iki oturumdan oluşan bir istişare toplantısı gerçekleştirdi.

Doç. Dr. Ayşen Candaş'ın moderatörlüğünü yaptığı birinci oturumunda Prof. Ferhat Kentel, 'barış/çözüm penceresinden' bir süreç değerlendirilmesinde bulundu. Türkan Uzun'un moderatörlüğünü yaptığı ikinci oturumunda Hüsnü Öndül, 'belirsizliği ve güvensizliği giderecek politikalar' konusunda sunum yaptı. Toplantının son konuşmacısı Murat Çelikkan ise yapılan önerileri tasnif ederek heyete sundu.

Toplantıya Katılan Davetliler:

Akın Özçer, Altan Öymen, Ayşen Candaş, Ayhan Ogan, Ayşegül Doğan, Bekir Berat Özipek, Bülent Küçük, Büşra Ersanlı, Celal Korkut Yıldırım, Cevat Öneş, Cuma Çiçek, Ekrem Bilek, Emine Uçak, Erol Katırcıoğlu, Esra Mungan, Evren Balta, Engin Sustam, Fatih Polat, Ferhat Kentel, Feyza Akınerdem, Gençay Gürsoy, Hayko Bağdat, Hüsnü Öndül, İbrahim Betil, Maya Arakon, Meryem Koray, Merve Özdemirkıran, Murat Çelikkan, Mustafa Paçal, Necdet İpekyüz, Nil Mutluer, Nühket Sirman, Osman Kavala, Ömer Faruk Gergerlioğlu,

Ruşen Çakır, Şemsa Özar, Seyfi Öngider, Turan Sarıtemur, Ufuk Uras, Yüksel Taşkın, Zeki Kılıçaslan, Ziya Halis.

SONUÇLAR

Bizler, barışın siyasi partilere olan mesafemizle ilişkilendirilmeksizin, siyasi tercihler üstü ve toplumsal bir siyaset haline getirilmesinin yaşamsal olduğunu vurgulamak istiyoruz.

Bu çerçevede ortaklaştığımız birincil konu, Türkiye'nin en önemli gündem maddelerinden biri ve içinden geçtiğimiz dönemin en önemli adımı olan Kürt meselesinde çözüm/barış sürecinin geri dönülemez bir süreç olduğudur.

Bu nedenle Barış Meclisi ve katılımcıları olarak, sürecin sağlıklı ilerleyebilmesi için hızla güven artırıcı önlemler alınması gerektiğini hatırlatmak istiyoruz.

Sürecin bir güvenlik sorunu olarak algılanıp yürütülmesinin, sürecin toplumsallaşması önünde en büyük engellerden biri olduğuna inanıyoruz.

Barış yanlıları olarak bir an önce İmralı'da yapılan görüşmelerin yasal çerçevesi belirlenmiş müzakere aşamasına taşınması ve sürecin mümkün olduğu kadar şeffaflaştırılması gerektiği inancındayız.

Sürecin sekteye uğramaması ve kalıcı çözüme yönelmesi için öncelikli olarak alınması gereken önlemleri şöyle sıralayabiliriz:

Güven Artırıcı Politikalar Hemen Hayata Geçirilmeli

Milli İstihbarat Teşkilatı'nın görüşmeyi sürdüren tek aktör olarak görülmesi, toplumsal, kültürel, hukuki, vicdani, siyasi ve ekonomik boyutları olan sorunun güvenlik meselesinden ibaretmiş gibi algılanmasını güçlendirmektedir. Süreç hızla yasal çerçevesi belirlenmiş bir müzakereye dönüştürülmeli ve mümkün olduğu kadar şeffaflaştırılmalıdır.

Çözüm sürecinde TBMM etkin hale getirilmelidir.

Başta CHP olmak üzere, siyasi partiler de yapıcı bir rol üstlenmelidirler.

Abdullah Öcalan'ın temasları MİT ve HDP temsilcileriyle sınırlanmaması, daha geniş kesimlerle, toplumun kanaat önderleriyle ve STK temsilcileriyle görüşmesi sağlanmalıdır.

Bu çerçevede gözlemci işlevi görece mekanizmalar inşa edilmelidir. Akil İnsanlar Heyeti çalışması değerlendirilerek benzeri bir yapının tekrar devreye sokulması hem sürecin toplumsallaşması, hem de çıkabilecek sorunlarda uyuşmazlık ve aksamaların giderilmesi açısından işlevsel olabilir.

Türkiye Barış Meclisi gibi sivil toplum kuruluşlarının çözüm sürecini daha etkin izlemeleri ve gelişmeleri toplumla paylaşımları gerekmektedir.

Siyasi aktörlerin zaman zaman barış dilinden uzaklaşmaları toplumsal kutuplaşmayı artırıcı etki yapmaktadır.

dır. Bu bağlamda ötekileştirici, dışlayıcı, düşmanlaştırıcı, duygusal kırılmalar yaratıcı, sürece olan inancı yıpratıcı dil ve tutumlardan uzaklaşılmalıdır.

Çözüm sürecinde güven artırıcı adımlar bağlamında 163'ü ölüm aşamasında olan 500 hasta tutuklunun tahliyesi, hem insan onuruna yaraşır bir tutumun, hem de hasta haklarına saygının bir gereği olacaktır.

Barışın kalıcılığı ve Sürecin çatışmasızlıktan tam çözüme evrilmesi için;

Başta anadilde eğitim olmak üzere kültürel hakların kullanılmasının bir ihsan değil, tüm yurttaşlar açısından bir hak olduğunun kabul edilmesi;

Çözümün kolaylaşması ve kalıcılığı bakımından, sivil ve demokratik anayasa hazırlıkları sürdürülmeli, bu yapılırken aynı zamanda TBMM'de üzerinde uzlaşmış maddeler bir an evvel yasalaştırılmalıdır.

Siyaset yapmanın önündeki engellerin kaldırılması; temsilde adalet ve yüzde 10 barajının kaldırılması gibi siyaset alanında özgürlükleri artırıcı reformların gerçekleştirilmesi;

Avrupa Konseyi Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'na konulan çekincelerin kaldırılması ve bunun Türkiye için önemini topluma anlatılması;

BM Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne konulan çekincelerin kaldırılması;

Geçici Köy Koruculuğu uygulamasına bir an önce bir plan ve program dâhilinde son verilmesi;

Bölgede, Suriye'de özellikle de Rojava'daki, yani yurtdışındaki gelişmeleri aynı anda dikkate alan bir barış ve çözüm politikasının izlenmesi;

Savaşın mağduriyetini ağır ve yakından yaşamış olan kadınların barış sürecine aktif katılımlarının sağlanmasının, barışın en önemli güvencelerinden biri olacağına inanıyoruz.

Türkiye'de yaşayan farklı halklardan, farklı etnik kimlik ve siyasi görüşlerden gelen bizler barışın vazgeçilmez olduğu inancındayız. Bunun için atılacak adımlar Türkiye'de kutuplaşmanın da geride bırakılmasını getirecektir. Kuvvetle ve kararlılıkla inanıyoruz ki Türkiye'nin barıştan başka şansı yoktur.

21 Gazetecinin Gezi Direnişi Fotoğrafları Kadıköy'de

DİRENİŞE BİR DE GAZETECİLERİN GÖZÜNDEN BAKIN!

Gezi'nin yıldönümünde, ülkeyi sarsan 21 güne tanıklık eden 21 gazetecinin direniş fotoğraflarından oluşan "Gazeteci Gözüyle Direniş" Sergisi Kadıköy Belediyesi Caddebostan Kültür Merkezi'nde açıldı. Fotoğrafların yanı sıra Gezi'nin simgeleri haline gelen çadırların, bez pankartların, döviz, baret ve gaz maskelerinin de yer aldığı sergi 30 Haziran'a kadar görülebilecek.

Gezi direnişi sırasında yaşanan büyük mücadeleye ve yoğun şiddete tanıklık eden gazetecilerin, ülkenin gündeminden düşmeyen o günlere dair önemli bir bellek görevi üstlenen fotoğrafları, Kadıköy Belediyesi'nin organizasyonu ile Caddebostan Kültür Merkezi'nde sergilenmeye başladı.

Radikal Gazetesi muhabirleri Serkan Ocak ve İdris Emen'in öncülüğünde Coşkun Aral'ın editörlüğünde arşivlik bir kitap olarak Kırmızı Kedi Yayınları tarafından basılan "Gazeteci Gözüyle Direniş" albümü Kadıköy Belediyesi tarafından aynı adla bir sergiye dönüştürüldü. 21 gazetecinin fotoğraflarından oluşan serginin açılışı 23 Mayıs Cuma akşamı Kadıköy Belediye Başkanı Aykurt Nuhoğlu tarafından yapıldı. Çok sayıda kişinin katılımıyla yapılan açılışta gazeteciler Serkan Ocak ve İdris Emen'in yanı sıra Gezi direnişinde yaşamını yitiren sekiz kişiyi bir arada çizdiği resimle tanınan Faruk Tarıncı da vardı.

NUHOĞLU: "DİRENİŞ DEVAM ETTİKÇE KORKULACAK BİR ŞEY YOK"

Serginin açılışında konuşan Başkan Nuhoğlu, geçen yıl 31 Mayıs günü Gezi Parkı'nda yaşananları anımsatarak "Binlerce insanın özgürlükleri için sembol haline getirdikleri Gezi Parkı'na iş makinelerini sokmamak için ciddi bir direniş gösterdiklerini" söyledi. Nuhoğlu "Ne olduysa o günün akşamında oldu. Saat 19.00'dan itibaren yüz binlere genç, kadın İstanbul'un her yerinden Taksim'e yürümeye başladı. Ondan sonraki gün milyonlarca insan Türkiye'nin her yerinden ülkedeki yolsuzluklara, yönetim anlayışına karşı sokaklara çıktılar. 80'e yakın vilayette eylemler oldu." dedi.

Okmeydanı'nda iki kişinin yaşamını yitirmesine değinerek ülkedeki gerginliğin devam ettiğini belirten Nuhoğlu, "Türkiye bu gergin günleri aşacaktır. Toplumdaki genç dinamik kesimler yönetime katıldığı sürece, talepleri hayata geçtiği müddetçe, direniş devam ettikçe korkulacak hiçbir şey yok." şeklinde konuştu.

OCAK: "GAZETECİLERİN KOLEKTİF ÇALIŞMASI OLARAK BİR İLK"

21 foto muhabirinin Gezi direnişi sırasında çektiği fotoğrafları bir araya getirerek kitaplaştırılmasına ön ayak olan gazeteci Serkan Ocak, sergi fikrinin Kadıköy Belediyesi'nden geldiğini

söylüyor: "Gazeteci Gözüyle Direniş kitabımızla Kadıköy Belediyesi'nin düzenlediği Kadıköy Kitap Günleri'ne katıldık. O zaman bu kitabın sergisini Gezi'nin yıldönümünde açabileceğimiz fikri doğmuştu. Kadıköy Belediyesi bu sergi için çok emek sarfetti."

Kitabın da serginin de kendileri için bir ilk olduğunu ifade eden Ocak, "bu kadar çok gazetecinin bir araya gelip kolektif bir çalışma yapması açısından da bir ilk" yaşadıklarını vurguluyor. Serkan Ocak, bu çalışmada da Gezi ruhunun etkisinin hissedildiğini belirterek "Gezi direnişi, Türkiye Cumhuriyeti tarihinde bence en önemli olaylardan bir tanesi, topyekün bir ayaklanmaydı. Sadece bu ayaklanmayla ilgili tarihi bir belge bırakmak istedik." diyor.

EMEN: "İYİ FOTOĞRAFLARIN KAYBOLMASINI İSTEMEDİK"

Gezi direnişi süresince zor şartlarda çalışan onlarca foto muhabirinin büyük bir emekle çektikleri fotoğraflarının binlerce fotoğraf arasında kaybolmasını istemeyen gazeteci İdris Emen bu projeye öncülük edenlerden. Emen neden böyle bir çalışma yaptıklarını şöyle açıklıyor:

"Bizim çektiğimiz fotoğrafların çoğu gazetelerde, dergilerde basılıyor ama o fotoğrafların hikayesine yer verilmiyordu. Nerde, nasıl çekildikleri yoktu. Fotoğraflar kaliteli değildi çünkü sosyal medyada düşük boyutlu

yer alıyordu. Bütün foto muhabirler birbirimizi tanıyorduk. Gezi'de daha samimi olduk. Zor şartlarda çektiğimiz fotoğrafların, yanlış şekilde verileceğine gerçek hikayesiyle doğru bir şekilde yayılmasını istedik. Hem de bir arşiv çalışması olsun dedik. Basılmamış, yayınlanmamış ya da çok ilgi görmemiş çok iyi fotoğrafları da gün yüzüne çıkartmak istedik. Binlerce fotoğraf arasında bunların kaybolmasını istemedik."

GEZİ'NİN SİMGESİ ÇADIRLAR, PANKARTLAR DA BU SERGİDE

"Gazeteci Gözüyle Direniş" Sergisi'nde Ocak ve Emen'in yanı sıra Adem Altan, Vedat Arık, Selin Arutan, Bün-yamin Aygün, Uğur Can, Ünal Çam, Ramazan Çelik, Yunus Dalgıç, Murat Düzyol, Turan Gültekin, Emrah Gürel, Ozan Güzelce, Yağız Karahan, Bülent Kılıç, Ozan Köse, Selahattin Sönmez, Murat Şaka, Yurttaş Tümer ve Taner Yener'in fotoğrafları bulunuyor. Ayrıca Gezi direnişiyle özdeşleşmiş eşyalar da sergileniyor. Gezi direnişinin simgesi sloganların yazılı olduğu bez afişler, çadırlar, dövizler, kasklar, gaz maskele-ri sergide yer alan eşyalardan bazıları.

Gazeteci Serkan Ocak'ın "Resist" adlı direnişi anlatan kısa filminin de gösterildiği sergi 30 Haziran'a kadar Kadıköy Belediyesi Caddebostan Kültür Merkezi'nde görülebilir.

Genel Cerrahi Uzmanı
İstanbul Tabip Odası Divan Başkanı

DR. SAMET MENGÜÇ

Söz Artık Soma'nın...

Resmi açıklamalara göre Soma'da ölen 301 işçi kaderleri gereği bir kaza sonucu bu acı sonu yaşadılar... Ne savunma değil mi ama?

Oysa bu ve benzeri ölümlerin her an yaşandığını ve yaşanacağını halkımız ve biz hekimler gibi devlet de biliyordu. Nereden mi biliyorduk? Çünkü bu ülkede yıllardır günde ortalama 5 işçi öl(dürül)mektedir. Bu ölümlerin sebeplerini ve sorumlularını her ölümle birlikte hekimler sorgularlar, kayıt altına alırlar ve hem devlete hem de kamuoyuna bildirirler. Bununla da yetinmezler hekimlik görev ve sorumlulukları gereği bu öldürülmeleri aylık olarak raporlar halinde kamuoyuna bildirirler. Alınması gereken fiili önlemleri önerirler. Ancak bunu yapabilirler, daha fazlasını yapma erkleri olsaydı, inanın en azından Soma katliamı yaşanmazdı. İş kazalarının çoğu-

nu öngörülebilir ve önlenebilir kazalar oluşturuyor. Eğer yaşanmama ihtimali yüksek olan böylesine acı bir can kıyımına buna rağmen yaşıyorsa, cinayet vardır, azmettiren vardır, katil vardır, suistimal vardır, ve tetikçiler vardır demektir. Bu toplu işçi cinayeti olayı sorgulandığında yukarıda saydığım tüm suçlu ve sorumluların kimler olduğu tek tek ortaya çıkacaktır. Bu katliamın azmettiricisi Devlet ve Hükümettir, derhal yargıda hesap vermelidir.

Azmettirici hemen savunma refleksiyle; Bu kazadır, bu kaderdir diyor? Lakin azmettiricinin kendisi dahil vicdanı kan ağlayan kamuoyu da biliyor ki bu sağlam delilden yoksun bir savunma refleksidir. Bu suçlu psikolojisidir, bu gerçekleri saptırma dilidir. Bu savunma, sizi kendi düzeniniz içerisinde masum gösterebilir. Ancak vicdanlarda mahkum olursunuz. Vic-

danlar sizi affetmeyecek, sadece vicdanlarda mahkum olmanız artık yeterli değildir, her haliyle bu katliamın cezasını ödeyeceksiniz, bu halk bu insanlık bu cezayı sizlere çektirmelidir, çektirecektir... Ne adına? Adalet adına, hakkaniyet adına, kanayan vicdanların dinmesi adına, insanlık adına suçunuzun bedelini ödemeniz gerekir.

Haa azmettirici deliller mi dediniz?

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Yasası, Taşeron işçi mevzuatı, devletin her türlü denetleme ve kısıtlamalara rağmen maliyetinin çok çok altında bir maliyetle özel yandaşlara peşkeş çektiği işçi emeği, denetlemelerin kağıt üzerine çekilmesi vs. vs.

Toplumun sağlığını nerdeyse irreversible (geridönüşümsüz) döneme götürecek derecede bozduğunuz için bir sağlık emekçisi olarak sizden ben

de davacıyım sayın Devlet, sayın Hükümet...

301 ölü, 432 babasız çocuk, yüzlerce dul, yüzlerce yanan ana-baba yüreği, kardeş, teyze, dayı, hala-amca yüreği, 76 milyon Türkiye insanı, ve tüm dünyanın vicdanlarını kanattınız vicdansızlar...

Hesap vermeyeksiniz öyle mi?

Ya bu acıların vebalı?

Sorarlar bir gün sorarlar...

Hiçbir şekilde kaçamazsınız, kaçamayacaksınız, kaçirt-ma-ya-cak-lar...

Ey Soma'da vicdana tekme atan sayın Devlet ve Hükümet; Roboski'de, Reyhanlı'da, Gezi'de yargılanmaya başladınız. Siz duymasınız da, bilmese-niz de, görmeseniz de artık yargılanı-yorsunuz. Çünkü söz sizin değil artık, söz Soma'nın...

Etiyopya trafiği ve AKP

İSHAK KARAKAŞ

Dünyanın en karmaşık trafiği Etiyopya'dadır. Ülkenin kentlerinin caddeleri çok geniş olmasına rağmen trafik lambası olmadığı için trafik tam bir keşmekeş halinde

akar. Akşam evine kazasız belasız giden Etiyopyalı çok şanslıdır, zira kaza yapmamak adeta mucizelere bağlıdır. Ben de bu bilgiyi geçenlerde bir sosyal paylaşım sitesindeki bir videoyu iz-

lerken edindim. Bu bana ilham verdi ve AKP'nin son günlerde iyice artan şiddeti hakkında bir yazı yazmaya karar verdim. Etiyopya'daki trafik teröründen çok daha acımasız ve tehlikeli bir şiddet trafiği bu ve ülkenin insanların can güvenliğine kast ediyor. Öyle ki Etiyopyalı'nın evine sağ salım dönüşü giderek Türkiye'li'ninkinden daha büyük bir olasılık gibi. Evinden çıkanın tekrar evine girene kadar en azından cop ya da gaz yememesi artık sevindirici bir olay.

Düşünsenize, evine ekmek almayı giden çocuk vuruluyor, uzun bir komanın ardından kaybediliyor.

Bir cenaze törenine katılmak için ibadethaneye giden bir insanın kafasına ateş ediliyor, öldürülüyor, anneler demokratik eylemlere katılmak için evden çıkan evlatlarının cesetlerini teslim alıyor ve dediğim gibi bu planlı keşmekeşin ölümcül şiddetinden kurtulanlar bu defa da polislerin tekmelerine, yumruklarına, tazyikli su ve gaza maruz kalıyor. Yargı da evinden

çıkıp akşam evine döneceğini sanan yurttaşların peşinde ve iktidar partisinin herhangi bir mensubunun ya da yandaşının ihbarıyla ev yerine hapsi boylayabiliyor. Ya da işkencehaneyi. Kürdistan'da durum hep daha vahim. Avrupa'da insanlar ülkeler arasında serbest dolaşırken Kürt analar kendi ülkelerinin bir parçasından diğerine geçerken sınır boylarında vuruluyor. İki haftada iki Rojavalı kadın sınırda TSK askerlerince öldürüldü.

Ama serbest dolaşımdaki sermayenin trafiği çok sakın. Çünkü tek yönlü. Hükümet mensuplarının kasasına doğru. Üstelik risksiz bir trafik bu. Çünkü yargı hükümetin yolsuzluklarına dokunmuyor, dokunamıyor.

Peki şimdi soruyorum, Etiyopya trafiği mi size daha güvenli geldi, yoksa AKP'nin ölüm ve şiddet trafiği mi? Hanginiz akşamları bir yerde vurulmadan, işkencelere, tekmelere maruz kalmadan, hakarete uğramadan evinize döneceğinizden eminsiniz?

İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar ile
'Nabız'

her Pazar saat 22.00'de
MedNûçe TV ekranlarında

Gündemin en sıcak konuları farklı konuklarla özgür
medya ortamında tartışılıyor: Nabız'da

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Fehim Işık ile **'Kûçename'**

onbeş günde bir

Pazar günleri saat 16.00'da
MedNûçe TV ekranlarında

Sokağın sesi, halkların nefesi ve meydanların
dinamizmi: Kûçename'de

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

İshak Karakaş

Beyza Metin

Galiba biz sizi ancak böyle Gezi'nin konuşulduğu yerlerde bulabiliyoruz. Bugün de (26 Mayıs 2014) sizi bu panelde bulduk. Sizin gibi Gezi'nin genç liderlerinden birini ağırlamaktan sevinç duyuyorum. Biliyorsunuz, Gezi'nin birinci yılı. Dünün, bugünün ve yarının Gezi'sini konuşacağız. Yolunuz Gezi Parkı'ndan Taksim Dayanışma'ya nasıl çıktı?

Bundan iki yıl evvel Mimarlar Odası ve İşyeri Planlılığı Odası'nın çağrısıyla Taksim Dayanışması oluşturuldu ve diğer demokratik kitle örgütlerinin çağrısıyla devam etti. Şu ana kadar birçok platform oluşturuldu; suyun ticarileştirilmesine karşı platform, özelleştirilmesine karşı platform vb. Taksim Dayanışması da böyle bir platform, böyle bir dayanışma. İlk başta otuzu aşkın kurumun, mahalle derneklerinin içerisinde olduğu Gezi Direnişi bileşenlerinin yüzde

sekseninin bulunduğu dayanışma kurumu aslında. Biliyorsunuz Taksim Projesi'ne karşı İşyeri Planlılığı Odası, Mimarlar Odası ve Peyzaj Mimarlığı Odası'nın ortak açmış olduğu bir dava vardı. Bu süreçte işlem Gezi Parkı'na yapılması düşünülen müdahale Taksim'in Türkiye halkı için, işçi sınıfı için taşıdığı önem, 1977'deki 1 Mayıs katliamının yaşandığı yerin, halkın kendi duygularını ifade ettiği, toplandığı alanın yok edilmeye çalışıldığı ve oranın düz beton haline getirilmeye çalışıldığı düşünülünce Taksim'in o yapısına aykırı bir projeydi bu. Bunun için yürütülen yasal dava süreçleriyle başlamıştı.

Oradaki ağaçlar için mi oraya çıktınız?

Ben çevre duyarlılığı olan bir platformda bir meslek örgütü üyesiyim. Zaten anayasada yazar, kendi programında da bulunur, mühendislik

bilimini kamu yararını savunarak uygulama gibi bir ilkesi vardı. Burada da olan kamu yararına olmayan Taksim'i ortadan kaldıracak olan bir projeydi. Sonraki süreçte birçok şenlik oldu, birçok etkinlik oldu art arda. Özellikle Taksim'in emekçilere kapatılması üzerine bunun sekreteryası Türk Tabipler Birliği (TTB) ile birlikte yürütülmeye başlandı. Sonrasında da gece nöbetleri oldu ve daha sonra Taksim Gezi Parkı'na yapılması düşünülen müdahale ki burada kendi yaptıkları projelere de dahil olmayan birimlerden o kadar uzaklar ki mimarlar odasının burada yaya geçidi yok diye bir sürü uyarısına rağmen yaya geçidi yapılması için bütün ağaçlara müdahale eden bir süreç var. Orada çevrecilerin bir müdahalesi var, Taksim Dayanışması'nın bir müdahalesi var ve sonrasında aşırı polis şiddetinden kaynaklı, toplumun her kesiminin sokağa çıktığı ve Taksim'i işgal ettiği bir süreçtir. Taksim Dayanışması meslek

örgütlerinin çağrısıyla kurulan Taksim merkezli Taksim'deki uygulamalara karşı nasıl mücadele edilebileceğini konuşan binlerce imza toplayan, gece nöbetleri yapan, Taksim Gezi Parkı'nda daha evvelki süreçlerde de şenlikler yapan bir organizasyon. Ama tabii geçen yıl 27 Mayıs'tan itibaren tüm Türkiye'nin bildiği, kulak verdiği bir örgüt haline geldi.

Genellikle işçi mücadelesi denildiğinde, 1 Mayıs'ı düşündüğümüzde aklımıza ilk gelen yer Taksim'dir. Ama ben bu direniş sırasında en çok meslek örgütlerini, İstanbul Tabip Odası, mühendisleri gördüm. Yani bu sizlerin iktidara karşı kurumsal bir tepkiniz miydi yoksa halkın, sizin üyelerinizin kendiliğinden gelişen bir tutumu muydu?

AKP iktidarı toplumun her kesimine saldırıyor. Burada meslek oda-

GEZİ'DE TÜRKLER KADAR KÜRTLER DE VARDI

Bu hafta Gezi Direnişi'nin birinci yıldönümü. Türkiye'yi sarsan o birkaç haftanın ardından şimdi İstanbul'da da, ülkenin birçok başka kentinde de Gezi Direnişi'nin izlerine rastlanıyor, bu izler üzerinde toplum nüveler halinde örgütleniyor.

Taksim Dayanışması Gezi Direnişi sırasında direnişin aktörü birçok örgüt ve bireyin bir araya geldiği geniş bir platformdu ve önemli bir işlev yerine getirdi. Ben de Gezi Direnişi'nin yıldönümü vesilesiyle Taksim Dayanışması üyesi ve Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Beyza Metin ile buluştum ve Gezi Direnişi'ni konuştum:

larına da saldırıyor. İşte TMMBO 2009 yılından beri süren art arda işte devlet denetleme kurulu raporları, TMMBO'nın yaptıklarından rahatsız olmalarından dolayı art arda çıkan kararname ve benzeri şeyler bizim de üstümüze geliyordu. Biz zaten uzun zamandır bu mücadeleyi yürütüyoruz ama toplumun bir sürü kesiminde ki, kadınların yürüttüğü mücadele, gençlerin yürüttüğü mücadele, işçi sendikalarının yürüttüğü mücadele, tabiplerin yürüttüğü mücadele. Tüm bunlara baktığımızda Gezi Parkı Türkiye halkının birleştiği bir noktaydı. Ayrıca burada şu da vardı; belli sermaye gruplarının çevreye destek açıklamaları yapmasının da çok büyük etkisi vardı. Halkın çok örgütlü ve kalabalık katılımı, ayrıca AKP'nin artık daha gerici, muhafazakar, toplumun yaşam tarzına karışır müdahalelerinin de çok büyük etkisi vardı. Yani biri orta sınıf olabilir, kendi işyeri olabilir vs. ama sokaktaki muhafazakarlaştırmaktan,

4+4+4 ile eğitimin gericileştirilmesinden, toplumun bölünmesinden, kadınlara yönelik olan müdahalelerden baktığımızda gerici-itici bir iktidarla karşı karşıya kaldığını düşünüp toplumlar da buna tepki verdiler. Gezi Parkı'nda daha çok emekçi halkın tepkisinin su yüzüne çıktığını düşünüyorum. Birkaç tane sermaye gurubunun destek verir açıklamasının olması Gezi Direnişi'nin sermayenin desteklediği bir direniş olduğu anlamına gelmez bence.

Peki Gezi Parkı sizin için ne ifade ediyordu ve şimdi ne ifade ediyor?

Önce Taksim'e gidip içerisinde soluklandığımız, dolaştığımız, arkadaşlarımızla vakit geçirdiğimiz güzel bir yer iken bugün Türkiye tarihinin, belki de dünya tarihinin önemli en renkli direnişlerinden birinin merkezi olarak görüyorum. Herhalde benim kuşağımın hatta benden evvelki kuşak

olan 90 kuşağının da asla unutamayaacağı bir zaman diliminin mekanıdır.

Gezi Direnişi Türkiye'de neleri değiştirdi ve başarısı ülkenin geleceğini nasıl etkiler?

Bunu çok net olarak söylemek, keskin bir şekilde ifade etmek çok zor olur. Neler değiştirdi sorusuna gelince birincisi, tekrardan sokağı hatırlattı, tekrardan sokakta halkın kazanabileceği bir şeylerin olduğu gerçeğini ortaya koydu. Türkiye'de devrimciler, sosyalistler, Kürtler, Aleviler yıllarca sokaktaydı aslında. Yıllardır üç-beş kişi polisin topuyla, gazıyla mücadele ediyorlardı ama aslında onların verdiği mücadelenin boş olmadığını biz Gezi Parkı'nda o gençlerin attığı sloganlarda gördük. Bizlerin vermiş olduğu mücadelenin aslında bir yansıması olarak o deneyimi görmüş olduk. Toplumda inanılmaz bir empati yarattı, az önce de söyledğim üzere asla bir araya gelmeye-

cek birçok kesimin yanyana, kolkola mücadele edebileceğini ve bu mücadele içerisinde birbirinden öğrenebileceği çok şey olduğunu gördük. İşte toplumun bütün ötekilerinin yanyana geldiğinde el ele verdiğiğinde nasıl güçlü bir ses çıkartabileceğini ve aslında öteki olmayanlara da onların nasıl destek verebileceğini gördük. Empati çok önemli, mizahın etkisini gördük ve talepler etrafında mücadelenin insanları ne kadar birleştirdiğini de Gezi Parkı Direnişi'nde görmüş olduk. Benim gözümün önünden çıkmayan kareler BDP'li gençlerle Türk bayraklı gençlerin el ele olduğu karedir. Siyahlı kadının tomanın önünde göğsünü açıp suya durduğu karedir. Kadınların, kadın mücadelesinin aslında ne kadar toplumsal mücadelede öne çıkabileceğini de göstermesi açısından önemliydi ve kitlelerin kendi mücadeleleri içerisinde kendi araçlarını nasıl oluşturabildiğini göstermesi açısından da çok önemliydi. İnsan-

ini şu an herkes kullanıyor, her yerde şu an forumlar yapılıyor. Kimse sokağa çıkmazken herkes sokağa fırladı. Herkes sokaktan bir şey istemeye başladı. Bu oldukça önemliydi ve önümüzdeki süreç için insanların bunu tartışmaya başlaması ve parlamento dışında da bir şey yapıyor olmalarını görmeleri önemliydi. Yine de söylüyorum, size de söylüyorum, bütün parlamento, muhalefet partileri buna hayır deseydi iktidar bunu yine yapacaktı. Bir sürü noktada ortak olarak BDP'den MHP'ye kadar bunu yapıyor. Sokakta halk, onlara oy verenler birleştiği zaman aslında nelerin değişebileceğini ne kadar etkili olduğunu gördük.

O coşkuyu gördünüz, tabiri caizse 'klavye gençliği'nin direnişini gördünüz. Bugün sokağa çıktığınızda Gezi Direnişi'nin etkilerini saptayabiliyor musunuz?

Tabii ki saptıyoruz. Hareket halinde olduğu gibi değil elbette ama bugün toplumdaki o mlliyetçiliğin daha bir kırıldığını görebiliyoruz.

Ama hâlâ ayrımcılık var.

Tabii ki var. Her şeyin hemen değişmesini bekleyemeyiz. Daha dün çok daha fazlaydı bu bugün kırıldı. Ben burda şunun çok önemli olduğunu düşünüyorum; Kürt hareketiyle beraber yaptıkları ittifakların, 2012 yılından beri yaptığı ittifakların çok öğretici olduğunu düşünüyorum. Bugün eğer Newroz'a sosyalistler de çıkıyorsa 1 Mayıs'a Kürtler daha kalabalık geliyorsa bunun etkisi var diye düşünüyorum. Hem Anadolu'nun hepsi birden gitmeyecek biz bununla daha çok uğraşacağız. Çünkü yüzlerce yıl işletilmiş bir şey var, kültür var, bilinçaltı var, asimilasyon politikası var. Onun dışında toplumu kutuplaştırma politikası var. Ben düne göre bugün her alanda değişiklik olduğunu düşünüyorum. Önceden insanlar kapı komşularına selam vermezken Gezi Direnişi'nde herkes tencere tava çalarken dönüp birbirlerini tanıdılar. Bir şeylere karşı muhalefet ettiklerini görmeye başladılar ve bugün forumlardan da kaynaklı insanlar kendi semtlerindeki kişileri tanımaya başladılar, birbirlerine selam verip bir şeyleri tartışmaya başladılar. Ve şunu gördüler, senin o beğenmediğin kesimler yeri geliyor sokakta senin önünde senden daha mücadeleci bir şekilde davrandıklarını ispat ettiler. Gezi'den önce kimi sokakta çatışıyordu kimi de solüsyonculuk

ların belli platformlarda bir araya gelip neler yapabileceğinin göstermesi ve hayatı örgütlemesi açısından önemliydi. Yani ben gençlik kamplarına giderim siyasal örgütlü bir kadın olarak. Bizim orada yapığımız her şeyi Gezi Parkı Direnişi'nde gördük. Belki de oradaki konteynerleri polis yaktı ama gençler iki dakikada bin kişilik sırayı

oluşturdular, kolkola girerek suları taşıyarak o yangını söndürdüler.

Apolitik gençler mi bunlar?

Klavye gençliği dediğimiz aslında ne söylediğine ne arzu ettiğine bakmadığımız, illa mücadele edecekse

bizim gibi mücadele etmesini beklediğimiz yani işte kendi kendini ifade etme yöntemlerine izin vermediğimiz gençlerin ne kadar yaratıcı olabildiğini ve bizim önümüzü de ne kadar açabildiklerini gördük. Tek başına gençlik hareketi değildi Gezi ama bugün Türkiye'deki bütün hareketler Gezi'den bir şeyler öğrendiler.Gezi'nin yöntemler-

yapıyordu. Ama kimse solüsyoncuya "sen niye önde olmuyorsun?" diye dönüp kızmıyordu. Herkesin içinden geldiği kadar, korkusunu aştığı kadar yeteneğini döktüğü, suyunu döktüğü bir havuzdu bence Gezi Parkı.

Peki Gezi Direnişi Hükümeti nasıl değiştirdi?

Gezi'de ilk başta afalladılar. Bu hareketle mücadele edilemeyecek, bu atlatılamayacak, AKP'ye karşı bir istifa söylemleri başladı. Sonra bu süreç daha da hırçınlaştı. İnsanlara çapulcu deniyordu, ayyaş deniyordu, marjinal deniyordu. Sonrasına baktığımızda Alevileri cemevinde öldürüyorlar. Şu an üç-beş kişi toplansa sokakta polis hemen tetikte duruyor. Bu AKP'nin belirtisi. Şimdiki süreç daha da hırçınlaştırıldı. AKP daha da kendi iktidarını koruma çabasında. Karizmasının çizildiğinin farkında. Önceden çıkıp sokakta bağırın adam şimdi halkına tokat atan biri haline geldiyse bu zavallılaştığının, güçsüzleştığinin apaçık bir göstergesi oluyor.

Gezi'den kalıcı bir örgütlenme çıkar mı?

Gezi'den tek bir örgüt çıkmaz. Bir parti de çıkmaz çünkü baktığınız zaman programları birbirinden çok farklı olan, hayata bakışı birbirinden çok farklı olan, bir sürü siyasetin de olduğu bir şey. Denemeleri de oldu, Gezi Partisi vb. çıktı ama şuan gerçek-

birçok meslek odasının bir araya geldiği bir platformda bir yerden bir yere varamazlar mı?

Böyle olsaydı HDP bugün zaten Gezi'yi kapsar bir noktada olurdu. Bence bunun proje olarak, bir umut olarak HDP karşılar ama pratik olarak karşılayamıyor demek ki. HDP'nin de dönüp kendisini düşünmesi lazım. Bizlerin de bunları oturup tartışması lazım. Gezi sürecinde daha farklı bir tutum içerisinde olabilseydik durum daha kalıcı olabilirdi ve bunun sonucunda HDP ilk sıralarda olabilirdi.

Siz sosyalistlerin her zaman Kürtlerin yanında olması gerek. Halkın sosyalist kesimden beklediği bu zaten. HDP, bu direnişin dalgasını niye kapsamıyor?

Mesela buranın liderliğini kim yapıyor? Taksim Dayanışması yapıyor. Taksim Dayanışması'nın sonraki toplantılarına baktığımızda Taksim Dayanışması, Taksim merkezli kent ve çevre sorunlarını çözmek üzere kurulmuş bir platform. Aslında Gezi, Taksim Dayanışması'nın bir nevi kucağına düşmüştür. Bugün baktığınızda işgal eylemleri önerileri yapılıyor. İçinde meslek örgütünün olduğu, anayasa-da tanımlı bir şeyin çıkıp yorum yapmasını bekleyemezsiniz. Burada siyasal bir önderlik gereklidir. O yüzden esas yapılması gereken Gezi'den sonra oradaki siyasal bileşenlerin, devrimcilerin, sosyalistlerin, Kürt hareketinin,

da bir şeyler yapabiliriz HDP olarak ama eğer ki Gezi'nin bütün bileşenlerini kapsayacak bir şeylerden bahsediyorsak Gezi'de biz de vardık, onlar da vardı. Bunu oturup tartışmamız gerekiyor.

Bazı örgütler tarafından eleştirildi; Kürtler azdılar, hiç destek olmadılar, olanlar da birey olarak katıldılar, diye. Siz böyle bir şey gördünüz mü?

Kürtler vardı barikatta. Türkler kadar Kürtler de vardı, Kürtler kadar Türkler de vardı. Var olan milliyetçiliğin hemen kırılmasını beklemeyiz. Kürdistan'ın da birden dönüp her şeyi anlamasını beklemek hayalperestlik olur. Beraber yürüteceğimiz tartışmaların sonrasında olacak.

Gezi sonrasında Kürdistan'da bir çok olay yaşandı. Mesela Hevsel bahçeleri dienişi. Bu olaylara yönelik burada da Gezi Parkı direnişinden etkilenelerden büyük bir destek görülmedi.

Ama bunu bu şekilde değerlendiremeyiz. Kuzey ormanlarında da 2.5 milyon ağaç kesildi. Orada da ses çıkmadı çünkü mesele ağaç, park vb. meselesi değil. Mesele toplumun birikmesi ve patlama noktasına gelmesiydi. Gezi bunun sivri ucuydu, ben öyle düşünüyorum. Bugün 3.köprü için 2.5 milyon ağaç kesildi ve tepki görmedi. Gezi için milyonlar sokağa çıktı. Vanda öyle TOKİ konutları için kimse tepki vermedi. Bugün Soma için bu kadar insan sokağa dökülmüyor. Bu gerçekten bir patlama anydı. Biz o patlamanın devlete, sisteme ne kadar zarar vermişse onu bulup yolumuza devam etmemiz gerekiyor. Yoksa Gezi tekralanabilirdi, bence yine tekrarlanmalı. Bugün tekrardan 27 Mayıs-29 Mayıs-31 Mayıs'ta yine yapılabilir. Önceki planlı değildi ama bu sefer planlı olabilir çünkü insanların korkuları yıkılmış olacak. Burada siyasetçilere çok iş düşüyor.

Kürdistan'da stratejik amaçlı, barajlar karakollar yapılıyor. Buradaki direnişçiler neden Kürdistan'da bu yapılanlara ses çıkarmıyor?

Aslında çıkarıyor. Mesela Türk Mimarlar ve Mühendisler Odaları Birliği, adı Türk çünkü yasal olarak zorunlu, ama biz Türkiye diyoruz. Bunun Diyarbakır örgütü de var, Vanda da var, Hakkari'de de var. Aslında yapılıyor,

bundan evvel de açıklama yapıyordu, bundan evvel de üyesine çağrı yapıyordu. Halkın buna bir tepki göstermesi başka. O zaman şunu da mı söylemek doğru; hergün İstanbul'da Toki'den orada burada üç-dört tane işçi ölüyor. Diyarbakır'da da halk bunun için mi sokağa çıksın diye beklemek gibi bir şey bu. Haklısınız doğru şeyler. Zaten sosyalistler bunu yıllardır söylüyor, bunu halka söyletebilmek önemli zaten. O bilince göre hareket etmek gerek, ben sizin kaygılarınıza hak veriyorum zaten. Milliyetçi bir ailenin kızı olarak söylüyorum bunları.

Hâlâ mı milliyetçi aileniz?

Şu an bayağı bir değiştiler. Gezi'nin benim için en büyük kazanımlarından biri de ailemin bu süreç içerisinde değişmiş olması ve tam anlamıyla yanımda olmalarını hissetmemdi. Gezi'den önceden değişme süreci başlamıştı zaten.

Erdoğan bu direniş yüzünden çok öfkeliydi. Artık bir anekdot olan Başbakan ile görüşmenizde olanları anlatır mısınız?

Biz görüşmeye gittik ilk önce, iki kişiyi almak istediler, geri kalan danışma üyelerini almak istemediler. Erdoğan bize 17 dakikalık bir görüntü izletti sonra Avm projesini anlatmaya çalıştı. İyi ve yardımcı polisler gösterildi bize. "Bunların tersi görüntüler var, bunlar doğru değil" dedik, düşüncelerimizi ifade ettik. Daha sonra Arzu Çerkezoğlu'na "Sizin dilinizi yumuşatmanız gerekiyor" dedi ve üstümüze yürüdü. Ama düşünün kabinenin başkanı çıkıyor, gidiyor, bakanlar hala ellerini ovuşturarak bizimle anlaşmaya çalışıyor. Gezi'yi boşaltacağız demeye çalışıyorlar. Ondan sonra kamuoyuna görüşme detayları aktarıldı.

Peki bu açıklama kendilerine göre bir açıklama mı oldu?

Onlar da kendilerine göre bir şeyler söylediler bizim temsilcilerimiz de bir şeyler söylediler ama tüm toplumun gözü oradayken biz sorumluluk gereği ilk başta yüzeysel bir açıklama yaptık. Çünkü oradaki tartışmayı o süreçte açığa çıkarmak doğru muydu şu an bilemiyorum ama başbakan ertesi gün çıkıp konuşmaya başladı. O çocukları oradan alın yoksa ben gelip alacağım dedi.

Çok teşekkür ederim.

Ben teşekkür ederim.

ten İşçi Partisi'yle BDP'nin ya da bir anarşist olgunun olduğu bir ortamdan kalıcı bir örgüt çıkmaz. Kalıcı olan toplumdaki örgütlenme ihtiyacının bilince çıkmasıdır. Bence kalıcı olan budur. Gezi'den bir örgüt ya da başka bir siyasi bir şey beklemiyorum.

Az önce bahsettiğim gibi 'Klavve gençliğinin', 'Klavve kadınlığının',

Alevi örgütlerinin, kadın örgütlerinin ve çevre örgütlerinin oturup bir program etrafında nasıl birleşik mücadele hattını kuracağı olmalıdır. HDP bu programa baktığımızda adaydır ama HDP'nin içerisinde olmayı reddeden kadın örgütleri de var, çevre örgütleri de var, sosyalist örgütler de var. Belki onları kapsayacak bir yolu yöntemi bulmamız lazım. Belki onlar olmadan

Maltepe'de Gönüllü Seferberliği

Yedi'den yetmişe Maltepelilerin söz aldığı Halk Buluşmaları'nda gönüllü olarak hizmet vermek isteyen vatandaşların sayısında artış gözlemlendi. Eğitimcilerinden sanatçısına, vakti olan ve Maltepe'yi daha ileriye taşımak için Başkan Kılıç'la yol arkadaşlığı yapmak isteyen vatandaşlar uzmanlık alanlarında görev almak için talepte bulundu.

Maltepe'yi hep birlikte yöneteceklerinin altını çizen Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, katılan herkese teşekkür ederek, birlik ve beraberliğin önemine dikkat çekti. Başkan Kılıç "Sizlerin sorularınızdan alınmıyoruz, ders çıkarıyoruz. Toplum duyarlı bir noktaya gelirse, sorunları birlikte çözebiliriz. Her Maltepelili oturduğu yere, iş yerine, her gittiği mekana karşı daha sorumlu bir gözle bakarsa, hem işimiz daha kolaylaşmış olacak hem de daha yaşanılabilir bir Maltepe'yi oluşturmuş olacağız. Hep beraber olduğumuz zaman daha çağdaş bir Maltepe yaratabiliriz. Dayatan değil, danışan bir belediyeciliği sunacağımızı söylemiştim. Birlikte üreteceğiz." diye konuştu.

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, belediyenin kapılarını halka açtığı ve vatandaşların açık mikrofondan beklenti ve önerilerini dile getirdiği Halk Buluşmaları'nın bir yenisini daha gerçekleştirdi.

"Birlikte olduğumuz zaman Maltepe daha çağdaş"

Yerel seçimler sonrası göreve gelmez Maltepelilerle Halk Buluşmaları'nda bir araya gelen Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, vatandaşların

talep ve önerilerini dinledi. Yaklaşık iki aydır yüzlerce Maltepelili'nin görüşlerini paylaştığı, isteklerini dile getirdiği Halk Buluşmaları'nın son oturumunda kişisel beklentilerin yanı sıra Maltepe'ye gönüllü hizmet vermek isteyenler öne çıktı.

Edebiyat ajanlığından PR hizmetlerine her türlü tanıtım faaliyetlerinizde çözüm üretici
bir dost ajans: Bavul Ajans.
"Bavuldan kamuoyuna."

**Zeyrek Mahallesi, Serdab Sokak, No:32/B,
34083, Fatih-İstanbul, Türkiye**

TEL: 0212 621 53 10 | info@bavulajans.com

İKSV TİYATRO

**9 MAYIS
5 HAZİRAN
2014**

festival eş sponsorları
AYGAZ | dpet | Tüpraş

**Yerli
oyunlar**
**35 TL (tam) ve
25 TL (öğrenci)**

19. İstanbul Tiyatro Festivali başladı!

Yerli ve yabancı 39 oyunu, 100'e yakın gösterimde izleyicilerle buluşturacak 19. İstanbul Tiyatro Festivali perdelerini açtı. Festival biletleri Biletix ve İKSV'de.

Ayrıntılı bilgi için: tiyatro.iksv.org

İşbirlikçi sponsor
Eczacıbaşı

İşbirlikçi sponsor
vodafone

İşbirlikçi sponsor
DHL

İşbirlikçi sponsor
**MARTI
İSTANBUL
HOTEL**

İşbirlikçi sponsor
**İSTANBUL
KÜLTÜR
VE TURİZM BAKANLIĞI**

İşbirlikçi sponsor
**İSTANBUL
KÜLTÜR
VE TURİZM BAKANLIĞI**

Sınırdan Rojavalı Bir Kadın Daha Katledildi

Rojava'nın Serêkaniyê kentinden Urfa'nın Ceylanpınar ilçesine sınırdan geçmeye çalışan 4 kişiyi fark eden TSK askerlerinin sınırı 50 metre kadar geçerek yakaladığı bu kişileri darp ederek alıkoyduğu, buna karşı çıkan Şuâ Hüseyin El Ubeyt isimli bir kadını da silahla vurarak katlettiği belirtildi.

Şırnak'ın Cizre ilçesinde 18 Mayıs'ta sınırdan geçmeye çalışırken iki çocuğu ve babasının gözleri önünde Türk askerleri tarafından açılan ateş sonucu Saada Darwich isimli kadının katledilmesi ile aynı gece Mardin Kızıltepe'de yine sınırı geçmeye çalışır-

ken açılan ateş sonucu Ali Özdemir'in yaralanması olaylarına dair tepkiler dinmezken sınırdan bir ölüm haberi daha geldi.

Rojava'nın Serêkaniyê kentine bağlı Tıl Xelef köyünden Urfa'nın Ceylanpınar ilçesine doğru akşam saatlerinde sınırdan geçmek isteyen Suphi Muhammed Debus, Faris Casim El Cıbbı, Hemmedi Ubeyt Ettêbo ve Heson Ubeyt Cıbbı isimli Rojavalılar, Türk askerleri tarafından fark edildi. İddialara göre, sınırdan geçmek isteyen Rojavalıları henüz sınırdan geçmeden fark eden askerler, sınırı yaklaşık 50 metre kadar geçerek silah doğrultarak

durdurdıkları Rojavalıların yanına geldi. Askerler yanlarına geldikleri 4 kişiyi darp etmeye başladı. Bu esnada yaşananlara tanıklık eden köy sakinlerinden Şuâ Hüseyin El Ubeyt isimli bir kadın askerlere doğru gelerek, onları engellemek istedi. İddialara göre bu esnada askerler ateş ettikleri kadını orada katletti.

Olay yerinde hayatını kaybeden El Ubeyt'e sıkılan kurşunun kalbinden girip, sırtından çıktığı görüldü.

Kadına yardım etmek isteyen başka bir Rojavalı ise olaya müdahale etmek

isterken, yine askerlerin açtığı ateş sonucu ayağından yaralandı. Yaralanan ismi öğrenilemeyen Rojavalı kentte bulunan Roj Hastanesi'nde tedavi altına alındı.

Sınırı geçmek isteyen Suphi Muhammed Debus, Faris Casim El Cıbbı, Hemmedi Ubeyt Ettêbo ve Heson Ubeyt Cıbbı isimli Rojavalıların ise Türk askerleri tarafından alıkonuldukları öğrenildi.

(Kaynak: ANF)

FEHİM IŞIK

Arjen Ari: Modern Kürt Şiirinin Damarlarını Ören Şair (2)

Şiirini oluşturan kelimeler bir devimcinin sözlüğü gibi yoğun, anlamlı ve direkt yüreğe seslenmelerden oluşur. Bu da Arjen Ari'nin kendine has ve halkının folklorik öğelerine olan bağlılığını dile getirir." Sennur Sezer, Türk şiirinin usta kalemlerinden. Sennur Abla, "Destana Kawa ve Azhi Dehaq" kitabını okuduktan sonra yazdığı 'Mektup'unda Arjen'e şöyle seslenir:

"Halepçe'yi ve Hiroşima'yı Dehaq'ın zulmüyle ölçmek şiiri birden bugüne getiriyor. Sonra bir soru: "Kimdir Dehaq?" Bu sorunun yanıtı uluslarla ilgili gibi görünüyorsa da elbet zalimin ulusu önemli değil. Ezenler ve ezilenler diye iki temel ulus var dünyada. Cellatların da ulusları yoktur. Bu yüzden onların mezar taşlarına adları yazılmazdı.

Ama acısının ateşiyle demir dövenler, baharla daha ağır duyarlar zulmü. Baharı göremeyen gençlerin acısını bir baba duyar ancak. Kawa'nın da ulusu değil emekçiliği ve zulme oğlunu kurban vermiş biri oluşu önemlidir.

Destanın günümüzün ölümsüz Kawalarıyla sonlanıyor. Sıraladığın adlar (özellikle Kadı Muhammed) Dehaq'ın kanıyla şifa bulmaya çalıştığı delikanlıların simgesi. O yüzden dağların cümle çiçekleri her Newroz'da onlar için açıyor.

Kitabını yeniden kutluyor, seni kucaklıyorum 'birayê min' Arjen. Nice kitaplara."

Ne yazık ki ne Sennur Abla'nın ne de Berken Bereh'in dilekleri yerini bulmadı. Arjen çok geç fark ettiği hastalığına çok erken yenildi. Hastalığının teşhisinden iki ay sonra Kürt şiirini, Kürtçeyi öksüz bırakarak aramızdan ayrıldı.

Bu onun bahtsızlığıdır da aynı zamanda.

Şiir yazmaya başladığı yıllarda aynı zamanda Kürt ulusunun özgürlük mücadelesinin de bir neferiydi Arjen. Yaşamını yitirdiğinde de aynı sıra neferi olmayı, ilk günkü duygularıyla mücadeleyi sürdürüyordu. Özgürlük için didinen her Kürt gibi en büyük

bahtsızlığı uğruna mücadele ettiği halkın özgürlüğünü göremeyişiydi. Elbet, Güney parçasındaki özgürlüğü görmek onun için mutlulukların en büyüğüydü. Bu nedenle oraya gitmenin en küçük fırsatını kaçırmaz, Güney'deki her etkinliğe, özgür toprakların havasını solumak için geldiğini özellikle belirtirdi. Ama yine de yüreği hep Kuzey'de atardı. Her dizesinin ruhunda Kuzey'in gerillası ile Güney'in peşmergesinin buluşması vardı. Bunu, sadece şiirlerinde değil, her biri bir şiir güzelliğinde kaleme alınmış nesir yazılarında da dile getirirdi.

Bahtsızlığının bir diğer yanı da budur. Hep duygularını dile getirdi; görmek istediği dünyayı yazdı; ne yazık ki görmek istediği günlere ulaşmadan, geride öksüz şiirler bırakarak gitti.

***

Arjen Ari ile aynı yılların insanı olmamıza rağmen tanışmam ne yazık ki çok sonraları oldu. 90'lı yılların ortalarına doğru tanıştık. 2000'li yılların başından itibaren ise yolumuz Kürtçe'nin

olduğu birçok yerde kesişti.

Çoğu kez bana Arjen'in şiirini sormuşlardır. Ondan bana kalan en önemli şey dizelerinden öte, sözcüklerle oynamasıdır. Sözcüklerle en iyi oynayan, oynadığı her sözcüğe özel bir anlam katan birkaç Kürt şairinden biridir, Arjen.

Sözcüklerle oynamak kolay değil. Bu işi ustaca yapmadığında, o sözcüğü okuyanların ruhuna hitap etmediğinde yüzüne gözüne bulaştırırsın. Arjen'in oynadığı tek bir sözcük bile kimseyi rahatsız etmedi; sadece şiirini ve sözcüklerini çevirenler zorlandı... Şiirini ve sözcüklerini çevirenler, ayrıca günlerce Arjen'le mesai yapmak zorundaydılar. Onun şiirlerini, hatta nesirlerini bir başka dile aktarmak o kadar zor ki ancak onunla yaşayanlar, onun dünyasını bilenler anlardı sözcüklerinin ruhunu.

***

-Devam Edecek-

Aşkın Hali

Bişnev!

Sinan Yağmur

roman
kapı

Dünya Kupası Tarihçesi

“Görüşünüz ne olursa olsun, gönlünüz daima sporla dolsun..”

VAHİT KARAKAYA

Sevgili futbolseverler, Dünya Kupası'nın başlamasına çok az bir süre kala sizlere bu büyük turnuvanın tarihçesinden biraz bahsetmek isterim. Turnuva başladığı andan itibaren bu maçları sizlerle paylaşacağım. Dünya Kupası, FIFA tarafından dört yılda bir düzenlenen futbol organizasyonudur. 1930 yılında düzenlenmeye başlanmıştır. 1942 ve 1946 yıllarında II. Dünya Savaşı nedeniyle yapılamamış olan Dünya Kupası'na gitmek için dünya üzerindeki 200 milli takım iki yıl boyunca mücadele

verirler. Bugüne kadar 19 kez düzenlenen turnuvanın en başarılı takımı; kupayı 5 kez kazanan Brezilya'dır. En son düzenlenen 2010 yılında turnuvayı final maçında Hollanda'yı uzatmalarda 1-0 yenen İspanya kazanmış ve ilk kez dünya şampiyonluğuna ulaşmıştır.

Turnuvanın geçerli statüsünde 32 milli takım; grup mücadelelerinden itibaren bir ay boyunca kupada boy göstermeye başlar. Bu bir aylık süreye FIFA Dünya Kupası Finalleri adı verilir.

Şimdiye dek düzenlenen on-dokuz turnuvayı sekiz farklı milli takım kazanmıştır. Brezilya, kazandığı 5 şampiyonluk ile kupanın en başarılı takımıdır, ayrıca tüm finallere katılmış olan tek takımdır. Brezilya'nın ardından 4 şampiyonluk ile İtalya, 3 şampiyonluk ile Almanya, 2'şer şampiyonluk ile Arjantin ve ilk turnuvayı kazanmış olan Uruguay, 1'er şampiyonluk ile de İngiltere, Fransa ve İspanya gelir. Ayrıca şampiyon olan takımlar; formlarına şampiyonluk sayısı kadar

yıldız koyma hakkı kazanırlar.

FIFA Dünya Kupası, dünyanın en çok izlenen spor olayıdır. Almanya'da düzenlenen 2006 FIFA Dünya Kupası'nın final maçını, Berlin Olimpiyat Stadı'nda ve televizyon başında veya kurulan dev ekranlardan yaklaşık olarak 715.100.000 kişi izlemiştir.

Önümüzdeki üç dünya kupası ise 2014'te Brezilya, 2018'de Rusya ve 2022'de Katar'da düzenlenecektir.

Kartalspor Ava Giderken Avlandı: 2-0

tan sonra Kartalspor için başarı bir başka bahara kaldı. İşin özeti Kartalspor ava giderken avlandı.

2. Lig Beyaz Grubun flaş ekibi Kartalspor gösterdiği büyük performansla grubunda play-off maçları oynamaya hak kazanmıştı. Play-off maçlarının ilkinde kendi evinde Göztepe'yi ağırlayıp 1-0 kaybetse de rövanşta İzmir'de bir umutla ikinci maç için kenetlenen Kartalspor maalesef zoru başaramadı. Daha istekli ve arzulu olan Göztepe ikinci maçta da baskılı ve güzel futbolunu 75. dakikada Volkan ve 79. dakikada Furkan'ın golleriyle taçlandırıp maçı kazandı ve PTT 1. Lig yolunda bir adım daha atmış oldu. Bu sonuç-

Kartalspor: 0 - Göztepe: 2

Stat: Atatürk

Hakemler: Mustafa Aydın , Uygar Bebek , Muhammet Yumak

Göztepe: Tolgahan, Ramazan, Aytek, Sabutay , Osman , Tolga (Dk. 73 Onur), Samet, Volkan (Dk. 78 Furkan), Cihan (Dk. 87 Hasan Ali), Halil, Şaban

Kartalspor: Osman, Anıl, Onur , Okan , Mesut (Dk. 66 Burak Göksel), Ramiz (Dk. 77 Dündar), Uğur, Azad, Ersel, Muammer, Burak Akdiş (Dk. 83 İlkay)

Goller: Dk. 75 Volkan, Dk. 79 Furkan (Göztepe)

Sarı Kartlar: Ersel, Azad, Ramiz (Kartalspor), Şaban, Onur (Göztepe)

Maltepespor'da Yeni Başkan Yeni Dönem

24 Mayıs Cumartesi günü yapılan Maltepespor Olağan Kongresi'nde Başkan ve Yönetim Kurulu'nun belirlenmesi için yapılan son toplantıda Maltepespor kulübünü yönetmek üzere İlyas Güldiken'in üzerinde karar kılındı. Mevcut başkan İlhan ÖZÜPEKOĞLU mevcut yönetimde yer alacak.

Geçtiğimiz sezon ligde büyük bir hayal kırıklığı yaşayan Maltepespor'a umarız yönetimdeki bu değişiklik pozitif anlamda yansır. Sezon başlamadan başkanın ve yönetimin isabetli kararlarla yapılacak transferler ve yerinde düzgün harcamalarla Maltepespor'u arzuladıkları yere getirirler. Bu zorlu yolda yeni başkan İlyas Güldiken ve yönetime başarılar diliyoruz.

Ankaragücü Evinde Mağlup: 0-1

Ankaragücü: 0 - Alanyaspor: 1

Play-off yarı final ilk maçında kendi sahasında Alanyaspor'a 1-0 yenilen Ankaragücü, hem taraftarlarını üzdü hem de önemli bir fırsatı değerlendirememiş oldu. Rövanş karşılaşması 27 Mayıs'ta Alanya'da oynanacak.

Stat: 19 Mayıs

Hakemler: Volkan Bayarslan, Erkan Akbulut, İbrahim Bozbey

Ankaragücü: Bayram Olgun, Metin Aydın, Volkan Geyik, Serhat Ak-yüz, Onur Atasaray, Serhat Gülpınar, Selim Teber, Kaan Kanak (Dk. 71 Ömer Yalçın), Mehmet Erdem Uğurlu, Mehmet Çakır (Dk. 74 Muham-med Gönülaçar), Mehmet Umut Nayır

Alanyaspor: Haydar Yılmaz, Türker Toptaş, Koray Çölgeçen, Gökalg Seçal, Mertgöl Çapoğlu, Onur Acar, Emre Akbaba (Dk. 89 Şamil Ünal), Timuçin Aşçıgil (Dk. 86 Adem Gökçe), Efecan Karaca, Alper Tursun (Dk. 67 Mehmet Burak), Aydın Çetin

Gol: Dk. 80 Aydın Çetin (Alanyaspor)

Sarı kartlar: Dk. 31 Mehmet Erdem Uğurlu, Dk. 51 Mehmet Çakır, Dk. 90+5 Muhammed Gönülaçar (Ankaragücü), Dk. 50 Onur Acar, Dk. 58 Türker Toptaş (Alanyaspor)

Avantaj Hatayspor'da: 2-0

Hatayspor: 2 - Göztepe: 0

Play-off yarı final ilk maçında kendi evinde Göztepe'yi mücadelenin ikinci yarısında Ömer ve İbrahim'in golleriyle 2-0 ile geçen Hatayspor, 27 Mayıs'ta İzmir'de oynanacak rövanş mücadelesine büyük bir avantajla çıkacak.

Stat: Atatürk

Hakemler: Mustafa İlker Çoşkun, Serdar Akçer, Serhan Malkoç

Hatayspor: Fatih, Mehmet Ayaz, Ömer Bozan, Güney (Dk. 46 Hasan), Gökhan (Dk. 59 Serbay), Özgür, İbrahim Taylan (Dk. 89 Soner), Barış, Emre, Mehmet Enes, Halil

Göztepe: Tolgahan, Aytek, Sabutay, Şaban, Cihan, Tolga (Dk. 80 Tunç), Volkan (Dk. 84 Furkan), Samet, Halil (Dk. 84 Enes), Osman, Ramazan

Goller: Dk. 64 Ömer Bozan, Dk. 76 İbrahim Taylan (Hatayspor)

Kırmızı kart: Dk. 79 Aytek (Göztepe)

Sarı kartlar: Dk. 27 Aytek, Dk. 73 Sabutay, Dk. 81 Samet (Göztepe), Dk.

MUSTAFA İŞİTMEZ

Asansör Günlüğü

Saat henüz sabahın altısı. Altıncı katta yaşayan Mustafa Bey çağırıyor. Adamın işi zor tabii. Her sabah işine yetişebilmek için erkenden kalkıyor. Henüz üçüncü kattayım. İçeride pis bir koku var. Gecenin dördünde, sekizinci kattaki gençlerden Hakan gelmişti. Baya bir alkol almıştı, yürüyecek hali yoktu. Haftanın 3-4 gecesı böyle gelirdi apartmana. Bildiğim kadarıyla iki arkadaşıyla birlikte yaşıyordu. Apartman sakinleri ne zaman burada karşılaşırsalar onlardan konuşup, buranın bir aile apartmanı olmasından söz ediyorlardı. Belli ki aile apartmanında genç olmak zor bir işti. Körkütük sarhoş olan Hakan, gece kapımı açıp içeri girdiğinde, 8 tuşunu bulmakta zorlanmıştı ve üzerinden çok geçmeden, daha ikinci kattayken her yere kusmuştu. Kendi katına vardığında ise, suçu üstünden atabilmek için beni 3. kata geri gönderdi.

İki saattir hareket etmiyordum. Paslanmış gibiydim. Sabahın altısında Mustafa Bey'in çağırması bütün rahatımı kaçırmıştı. "Bir kere de altı katı aşağı yürümeyi denesene be adam!" dedim kendi kendime. Ağır

aksak hareket etmeye başladım yukarı doğru. Altıncı kata vardığımda ise, Mustafa Bey kapımı açtığı anda önce afalladı -henüz uyku sersemydi- ardından tiksindir bir bakış atarak kapımı kapattı ve aşağı hızlıca yürüdü.

Üzerinden henüz yarım saat geçmemişti ki, zemin kata doğru bir yolculuk yaptım. Kapıcı içerisini iyice temizledi, belli ki Mustafa Bey uyarılmıştı. Kusmuk kokusundan kurtulduğum için ben de mutluydum tabii.

Kırkly yaşlarda bir ev hanımı olan Fatma Hanım çağırdı sabah saat 10 sularında. İşin rahatsız edici tarafı ise birinci kata çağrılmış olmamdı. Yürümekte zorlanılan, en uzun mesafeleri aşabilmek için üretilen beni yormak, onun ne haddineydi. Elimde olsa, onu aşağı indirirken arıza yapabilmek için her şeyi yapardım. Maalesef böyle bir şey yaşanmadı. Rahatlıkla bir kat inip yoluna devam etti.

Saat 1 olmuştu bile. Apartmanın içinde, posta kutularının başında, yetmişli yaşlardaki Hayriye Hanım du-

ruyordu. Faturalarına bakmak için durmuş fakat gözleri pek de iyi görmediğinden iş uzadıkça uzamıştı. Tam o sıralarda sıkılgan ve gergin yapısıyla beni bile yormayı başaran, yirmili yaşlardaki Erkin apartmanın kapısından girmek üzereydi.

Faturaların başındaki Hayriye'yi fark eden genç, apartmana girmeyi geciktirebilmek için oyalandıkça oyalanıyordu. Hızlıca apartmana girmiş olsa, sadece bir selam verip geçebilecekken, işi o kadar uzatmıştı ki, sonunda yakalandı. Bu gencin çoğu seferinde, sırf asansörde komşularla başbaşa kalmamak için beş kat yukarı yürüdüğünü bilirim.

Yakalandığı anda, anahtarını bulmaya çalışıyormuş gibi yaptı. Aslında eli cebinin içinde, anahtarıyla oynayıp duruyordu son beş dakikadır. İçeri girdi, kapıda bekleyip "asansöre binecek misiniz?" diye sordu. Hemen ardından Hayriye ile yukarı çıkmaya başladılar. O beş kat bitmek bilmedi.

Saat 6 gibi Erkin çağırdı tekrar. Kapıyı açık tuttu bir süre ve ceplerini kontrol etti. Tam bir eksiği olmadığına karar vermişti ki, bir üst kattan yaşlı komşusu söylene söylene indi. İçeri birlikte girdiler. Yaşlı adam, evden çıkan gürültüyü dile getirip duruyor, Erkin ise yalnızca kafasını sallamakla yetiniyordu.

Yaşlı adam kalpten gidecekti neredeyse korkusundan. Erkin ise alarm tuşuna bastı durdu. Bir süre sonra kapıcı gelip ikisini de kurtardı.

Kapıma arızalı diye bir kağıt astılar. Gün boyunca hiç kimse yanaşmadı korkusundan. Herkes küfürler etti bana. Özellikle en üst katta oturan Rıfat Bay kafayı yedi. Değiştirilecekmişim galiba. Gece saat 2 civarı Hakan geldi. Gene kafası güzeldi. Üzerimdeki yazıyı zorlukla okudu. Yine de beni çalıştırmayı denedi fakat başarısız oldu. Yukarı yürümeye başladı. Üçüncü kata geldiğinde kustu, rahatladı. Üçüncü kattakilerle bir problemi olduğundan emindim artık.

Danışmanlığını İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar'ın yaptığı Kûçenname bundan sonra da ülke gündemindeki meselelere ilişkin dosyaları MedNûçe ekranlarına getirerek sokağın sesini yansıtmaya devam edecek.

KÜÇENLME

BİRİNCİ YILINDA GEZİ DİRENİŞİ

3 1 M A Y I S ' T A

TAKSiM
dayanışması

**AHİS REKLAM
ORGANİZASYON
PRODÜKSİYON**

**HER TÜRLÜ
REKLAM, TANITIM VE
ORGANİZASYON İÇİN
ZEKA EVİ: AHİS**

Bağlarbaşı Mh. İkinci İlkokul Cd.
Cihangir İş Hanı No: 39 K:2 D:7
Maltepe - İSTANBUL

**T:0216 457 46 46
F:0216 457 13 12**

e-mail: ahisajanss@gmail.com